

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231974

PROGRAM

CES. KRÓL.

SZKOŁY POLITECHNICZNEJ

WE LWOWIE

NA ROK NAUKOWY 1879/80.

VIII.

WE LWOWIE.

NAKŁADEM C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

1879.

J.X.3/1879-80

nr inw. 1124

~~II - 248297~~

BIBLIOTEKA POLITECHNICZNA
KRAKÓW

Akc. Nr. ~~87148~~

~~III. 15.105~~

I. Związkowa Drukarnia we Lwowie, Hotel Zorza.

REGULAMIN TYMCZASOWY

WEWNĘTRZNEGO USTROJU I ZARZĄDU

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ WE LWOWIE.

1. Zadaniem Szkoły Politechnicznej we Lwowie jest wykształcenie techników w zawodzie inżynierii, budownictwa, budowy machin i chemiczno-technicznego przemysłu, nie tylko teoretycznie za pomocą systematycznych wykładów specjalnych, ale także praktycznie, o ile takowe w szkole jest możebnym.

Szkoła Politechniczna dzieli się na cztery Wydziały fachowe, mianowicie:

1. Wydział inżynierii,
2. Wydział budownictwa,
3. Wydział budowy machin,
4. Wydział chemiczno-techniczny.

Szkoła Politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

Rok akademicki dzieli się na dwa półrocza: zimowe i letnie; półrocze zimowe trwa od 1. października do 28. lutego, a półrocze letnie od 4. marca do 31. lipca. Praktyczne pomiary słuchaczy geodezyi odbywają się od 1. do 20. lipca.

2. Szkołą Politechniczną kieruje Rektor, wybrany na rok jeden z pomiędzy profesorów zwyczajnych Szkoły; wybór Rektora potwierdza Minister oświecenia. Poszczególnymi Wydziałami fachowymi zawiadują w pierwszym rzędzie kolegia, złożone z profesorów,

remunerowanych docentów i nauczycieli tychże Wydziałów. Członkowie Kolegium wybierają jednego profesora ze swego grona Dziekanem Wydziału fachowego na dwa lata.

3. Słuchacze Szkoły Politechnicznej dzielą się na zwyczajnych i nadzwyczajnych.

Jako słuchacze zwyczajni mogą być przyjęci:

- a) kandydaci, którzy w szkole średniej przez rząd upoważnionej uzyskali świadectwo dojrzałości, przyczem abiturycenci gimnazjów mają udowodnić dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i z wolnej ręki;
- b) słuchacze zwyczajni równorzędnych Instytutów technicznych, przenoszący się do Szkoły Politechnicznej.

Jako słuchacze nadzwyczajni mogą być przyjęci wszyscy, którzy nie posiadają kwalifikacji wymaganej od słuchaczy zwyczajnych, albo chcą uczyć się tylko na niektóre wykłady; wszelako od kandydata na słuchacza nadzwyczajnego wymaga się dowodu ukończonego roku 18. i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wybranych przezeń wykładów.

Słuchacze nadzwyczajni nie mają prawa do żądania świadectw postępu i absolutorjów (8), jakoteż uwolnienia od czesnego i od tax za użytkowanie laboratoryów (4).

Gości dopuszcza się na wykłady tylko wyjątkowo za zezwoleniem Rektora. Jako goście mogą uczyć się na wykłady tylko ludzie dojrzałego wieku, albo ukończeni słuchacze innej Szkoły Politechnicznej lub Uniwersytetu.

4. Za uczenie się na wykłady w Szkole Politechnicznej opłaca się taxę immatrykulacyjną i czesne.

Taxa immatrykulacyjna wynosi 5 zł. w. a. i uiszcza się ją przy pierwszym wstępie do Szkoły Politechnicznej, jakoteż przy wstępie powtórny po rocznej lub dłuższej przerwie studyów.

Od opłaty tej należytości nie uwalnia się nikogo.

Czesne wynosi dla każdego słuchacza zwyczajnego 15 zł. w. a. na półrocze i uiszcza się przy wpisie.

Słuchacze nadzwyczajni i goście płacą na półrocze tyle zł. w. a. czesnego, ile wynosi liczba godzin wykładów w tygodniu, na które się zapisali, przyczem każde dwie godziny ćwiczeń lub rysunków rachuje się za jedną godzinę wykładu. Atoli czesne słuchacza nadzwyczajnego i gościa nie powinno przewyższać czesnego, jakie opłaca słuchacz zwyczajny.

Słuchacze zwyczajni mogą być uwolnieni od całego lub od połowy czesnego na zasadzie dowiedzionego ubóstwa i dobrego w naukach postępu, udowodnionego świadectwem postępu; czesne zapłacone zwraca się w razie uwolnienia.

Prawo uwalniania od czesnego przysługuje Kolegium Profesorów.

Dochód z tax immatrykulacyjnych i czesnego wpływa do funduszu Szkoły Politechnicznej.

Za użytkowanie laboratorium uiszcza się taxę 15 zł. w. a. na półrocze.

Słuchacze zwyczajni ubodzy a pilni, mogą być uwolnieni od tej taxy pod tymisamymi warunkami, jak od czesnego.

Dochód z tax za użytkowanie laboratorium obraca się na powiększenie wyposażenia dotyczącego laboratorium.

5. Oprócz ustaw powszechnych, odnoszących się do studentów w ogóle, obowiązują słuchaczy Szkoły Politechnicznej jeszcze oddzielne przepisy dyscyplinarne, które wręczy się każdemu słuchaczowi przy wpisie, i których ścisłe przestrzeganie słuchacz słowem honoru przysięga.

6. W celu ułatwienia słuchaczom nabycia w czasie należytym systematycznego wykształcenia w jednym z czterech kierunków, reprezentowanych w Szkole Politechnicznej, Kolegium Profesorów ułoży dla każdego Wydziału fachowego oddzielne plany nauk.

7. Nowowstępujący słuchacze zwyczajni do któregośkolwiek Wydziału fachowego mają się zgłaszać od 1. do 4. października włącznie u Dziekana tegoż Wydziału; słuchacze zwyczajni dawniejsi lub przechodzący z innych równorzędnych Instytutów technicznych jakoteż słuchacze nadzwyczajni, mają się zgłaszać u Dziekana Wydziału fachowego od 1. do 8. października, względnie od 1. do 4. marca włącznie.

Każdy nowozgłaszający się powinien Dziekanowi przedłożyć wypełnioną kartę wpisową, wszelkie wykazy dotychczasowych studyów i zatrudnień, jakoteż podać do zatwierdzenia plan nauk. Na zasadzie zatwierdzonego planu nauk odbywa się przyjęcie słuchacza w Rektoracie, które trwa do 14. października, względnie do 4. marca włącznie.

8. Uczęszczanie na wykłady i zachowywanie się potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych, wydanych

na cały czas studyów, a słuchaczom nadzwyczajnym na kartach legitymacyjnych, wydanych na jeden rok.

Dla udowodnienia postępu w naukach mogą słuchacze zwyczajni zażądać świadectw postępu z poszczególnych przedmiotów. Tych świadectw udziela się na zasadzie examinów ustnych i pisemnych, jakoteż prac rysunkowych lub praktycznych, dokonanych w ciągu roku lub półrocza szkolnego.

Słuchacze zwyczajni, którzy uczęszczali na wszystkie przedmioty naukowe, zawarte w planie nauk dla Wydziału fachowego, mogą zażądać absolutorium, potwierdzającego frekwencją, zachowywanie się, a ewentualnie postęp w naukach.

Szczegółowe przepisy o examinach są umieszczone poniżej.

ROZPORZĄDZENIE

ministra wyznań i oświecenia w porozumieniu z ministrami
spraw wewnętrznych i handlu,

wydane dnia 12. lipca 1878. r.

o examinach i wydawaniu świadectw w Szkołach Politechnicznych królestw
i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa.

Na mocy udzielonego mi Najwyższém postanowieniem z dnia
11. lipca r. b. upoważnienia wydaję następujące przepisy:

Przepisy

o examinach i wydawaniu świadectw w Szkołach Politechnicznych.

A. Examina rządowe.

§. 1.

W celu doświadczenia nabytej przez uczniów Szkoły Politechnicznej biegłości w umiejętnościach technicznych ich zawodu, odbywać się będą examina rządowe, a mianowicie:

Pierwszy czyli ogólny z nauk przygotowawczych;

drugi czyli examina fachowe z przedmiotów należących do obranego specjalnie zawodu technicznego.

§. 2.

Przedmiotami pierwszego (ogólnego) egzaminu rządowego są:

a) *Na Wydziale Inżynieryi:*

Matematyka (I. i II. kurs), geometrya wykreslna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnорęczne (I. i II. kurs).

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego :

Matematyka (I. kurs), geometria wykreslna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości), rysunki architektoniczne, geodezya niższa, rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

c) Na Wydziale Budowy machin :

Matematyka (I. i II. kurs), geometria wykreslna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

d) Na Wydziale Chemii technicznej.

Matematyka (I. kurs), fizyka ogólna i techniczna, mineralogia, chemia ogólna mineralna i organiczna, encyklopedia mechaniki i nauki o machinach.

§. 3.

Przedmiotami drugiego egzaminu rządowego są :

a) Na Wydziale Inżynieryi :

Geologia (I. i II. kurs), encyklopedia machin, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, geodezya niższa i wyższa, mechanika budownicza, budownictwo lądowe (nauka o materiałach budowlanych i o konstrukcjach budowniczych, architektura kolejowa), budowa dróg i roboty wodne, budowa mostów i kolei żelaznych, ustawy budownicze i kolejowe, buchalterya.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego :

Geologia I. kurs (petrografia), mechanika budownicza, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia machin, ustawy budownicze, historia architektury, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, rysunki ornamentalne i modelowanie, budownictwo lądowe (nauka o materiałach budowlanych i o konstrukcjach budowniczych), architektura.

c) Na Wydziale Budowy machin :

Geodezya niższa, encyklopedia budownictwa lądowego, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, technologia mechaniczna, teoria machin, budowa machin, buchalterya.

d) Na Wydziale Chemii technicznej:

Towaroznawstwo, encyklopedia budownictwa lądowego, chemia analityczna, technologia chemiczna i chemia rolnicza.

§. 4.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym, komisya uwzględni wyniki zdanych przez kandydata egzaminów kursowych. Komisya może uwolnić kandydata od egzaminu z tych przedmiotów, z których kandydat przy egzaminie kursowym uzyskał postępowanie „dobry“ lub wyższy.

Jeżeli kandydat uzyskał taką notę ze wszystkich przedmiotów, w takim razie może być zupełnie uwolniony od egzaminu. Wszelako komisya egzaminacyjna ma prawo zażądać od kandydata zdania egzaminu z jednego lub ze wszystkich przedmiotów, pomimo przedłożenia świadectw egzaminu kursowego.

§. 5.

Znajomość niektórych nauk drugiego egzaminu rządowego należy udowodnić świadectwami egzaminu kursowego, które to świadectwa mają być uzyskane przed zgłoszeniem się do drugiego egzaminu rządowego, a mianowicie:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Z geologii (I. i II. kurs), mechaniki budowniczej, encyklopedyi machin, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, buchalteryi, ustaw budowniczych i kolejowych.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Z geologii I. kurs (petrografii), mechaniki budowniczej, encyklopedyi nauk inżynierskich, encyklopedyi machin, ustaw budowniczych, historii architektury, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, rysunków ornamentalnych i modelowania.

c) Na Wydziale Budowy machin:

Z encyklopedyi budownictwa lądowego, encyklopedyi nauk inżynierskich, geodezyi niższej, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, buchalteryi.

d) Na Wydziale Chemii technicznej:

Z towaroznawstwa i encyklopedyi budownictwa lądowego.

Pierwszy (ogólny) egzamin rządowy.

§. 6.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym sprawują urząd egzaminatorów profesorowie, a według potrzeby także docenci Szkoły Politechnicznej, wykładający te przedmioty, z których ma się odbywać egzamin.

Kierownictwo egzaminu należy do Dziekana, a w razie przeszkody do jego poprzednika w urzędzie (Prodziekana) tego Wydziału, do którego egzaminand należy.

Przewodniczący ma prawo, lecz nie obowiązek, z każdego przedmiotu zadawać kandydatowi pytania. Jeżeli do tego samego przedmiotu ustanowionych jest dwóch lub więcej egzaminatorów, wówczas zasiadają oni kolejno przy egzaminie.

§. 7.

Według potrzeby Minister oświecenia ustanawia nadzwyczajnych egzaminatorów na wniosek przedłożony przez Kolegium Profesorów bądź z własnej inicjatywy, bądź w skutek polecenia ministerjalnego. Egzaminatorowie nadzwyczajni zasiadają przy egzaminach na przemiany ze zwyczajnymi.

§. 8.

Minister oświecenia może do egzaminów wydelegować komisarzy rządowych, którym przysługuje prawo zadawania pytań.

§. 9.

Do pierwszego (ogólnego) egzaminu rządowego przystępuje się z końcem czwartego lub w ciągu piątego półrocza.

Terminem zwyczajnym tego egzaminu są ostatnie tygodnie półrocza letniego i pierwsze tygodnie półrocza zimowego, terminem nadzwyczajnym zaś ostatni tydzień półrocza zimowego.

W terminie nadzwyczajnym tylko tacy kandydaci mogą być przypuszczeni do egzaminu, których reprobowano przy egzaminie, odbytym w terminie lipcowym lub październikowym, i którym nieznaczono dłuższej zwłoki do powtórzenia egzaminu.

Wyjątkowo przypuści się do ogólnego egzaminu w tym terminie także takich kandydatów, którzy w czasie przepisany zgłosili się do egzaminu w terminie październikowym, lecz bez własnej winy nie mogli w tym terminie przystąpić do egzaminu. Wsze-

lako tacy kandydaci mają usprawiedliwić przed examinem swoją nieobecność w terminie przepisany, i upraszać o przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym. Na takie wyjątkowe przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym może zezwolić tylko Minister oświecenia na wniosek Kolegium Profesorów, przedłożony w porozumieniu z Dziekanem dotyczącego Wydziału.

Jeżeli Kolegium Profesorów i Dziekan zgodnie się oświadczą przeciw przypuszczeniu, w takim razie odmawia się prośbie kandydata, któremu przeciw takiemu orzeczeniu nie przysługuje prawo rekursu.

Co do sposobów postępowania w razie innych podobnych a wyjątkowych przypuszczeń do examinu, mają być odpowiednio zastosowane postanowienia reskryptu ministeryalnego z dnia 31. października 1877. l. 9087 (Dz. rozp. min. nr. 28).

§. 10.

Do zdawania pierwszego examinu rządowego kandydat powinien się zgłosić w tej Szkole Politechnicznej, w której w owym czasie jest immatrykulowany.

§. 11.

O przypuszczenie do pierwszego examinu rządowego kandydat ma wnieść pisemną prośbę do Dziekana swego Wydziału, załączając potrzebne dowody.

Tymi dowodami są:

1. Karta immatrykulacji.
2. Świadectwo examinu dojrzałości lub dokument zastępujący miejsce tego świadectwa.
3. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat przynajmniej przez cztery półrocza był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej albo zakładu jej równorzędnego, i że na wszystkie przy pierwszym examinie rządowym wyznaczone przedmioty uczęszczał. Kandydat z Wydziału Chemii technicznej wykaże się nadto, że uczęszczał na wykłady chemii analitycznej i przynajmniej przez dwa półrocza pracował w laboratorium z odpowiednim skutkiem.

Oprócz tego kandydat ma przedłożyć w formie należycie uwierzytelnionej prace rysunkowe i inne, przepisane planem nauk

dla dotyczącego Wydziału a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.

Wszystkie powyższe dokumenta należy przedłożyć w oryginale i podczas egzaminu muszą się one znajdować w sali egzaminowej.

§. 12.

Do ogólnych egzaminów rządowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. maja do 15. czerwca, do egzaminów zaś mających się odbywać w terminie październikowym, należy się zgłaszać w miesiącu lipcu.

Kandydaci reprobowani w jednym z powyższych terminów, a którzy chcą być znowu przypuszczeni do pierwszego egzaminu rządowego w terminie nadzwyczajnym, mają wnieść prośbę o to przynajmniej trzy tygodnie przed upływem półrocza zimowego.

§. 13.

Dziekan rozpatruje prośbę i załączniki, a jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody co do przypuszczenia do egzaminu, pisze zezwolenie na wniesioném podaniu.

§. 14.

W razie nieznacznych wątpliwości, któreby kandydat mógł niezwłocznie sam usunąć, należy kandydatowi udzielić odpowiednich wskazówek, w wypadkach zaś wątpliwych należy rzecz przedłożyć Kolegium Profesorów do rozstrzygnięcia.

Jeżeli Kolegium Profesorów odmówi kandydatowi przypuszczenia do pierwszego egzaminu rządowego, wolno kandydatowi odwołać się do ministerstwa oświecenia.

§. 15.

Po zamknięciu terminu zgłoszeń Dziekan ułoży wykaz alfabetyczny kandydatów, którzy mają być przypuszczeni do egzaminu.

§. 16.

Dziekani oceniają wspólnie według liczby egzaminatorów, azali bez znacznego uszczerbku dla wykładów wystarczy ustanowienie jednej komisji, lub też czy potrzeba będzie ustanowić dwie lub więcej komisji specjalnych jednocześnie egzaminujących, a ewentualnie powołać także egzaminatorów nadzwyczajnych. (§. 7.)

W ostatnim wypadku Dziekani oznajmiają o tém Kolegium Profesorów, celem przedłożenia ministerstwu odpowiednich w tej mierze wniosków.

Dziekani układają wspólnie liczbę dni examinowych i w wykazie kandydatów dopisują dzień, w którym kandydat ma przystąpić do examinu, w razie zaś, jeżeli ustanowiono dwie lub więcej komisji examinacyjnych, dopisują także numer komisji, do której każdy z kandydatów ma się zgłosić, i nazwisko kandydata.

Dziekani ogłaszają pomieniony wykaz na czarnej tablicy, a w razie potrzeby obwieszają go także w salach wykładowych.

Drugi examin rządowy.

(Examin fachowy.)

§. 17.

Do odbywania examinów fachowych ustanawia Minister oświecenia przy każdej Szkole Politechnicznej osobne komisję examinacyjną dla każdego Wydziału, a to na wniosek Kolegium Profesorów.

§. 18.

Komisja składa się z prezesa i stosownie do okoliczności z jednego lub dwóch zastępców prezesa (wiceprezesów), tudzież z tylu komisarzy examinacyjnych, ilu ich wymaga potrzeba ze względu na liczbę kandydatów i na konieczność częstszej zmiany w zwoływaniu komisji specjalnych.

Prezes, mianowani zastępcy i komisarze examinacyjni stanowią komisję główną

Z pomiędzy nich prezes według własnego zdania ustanawia komisje do poszczególnych aktów examinu (komisje specjalne).

§. 19.

Na komisarzy examinacyjnych należy wybierać przedewszystkiém profesorów i docentów dotyczącej Szkoły Politechnicznej, tudzież znakomitych mężów fachowych, nie należących do grona profesorów Szkoły Politechnicznej.

Każdy profesor lub urzędnik, powołany do sprawowania tych czynności, jest obowiązany do ich przyjęcia.

§. 20.

Prezes i jego zastępcy są zarazem examinatorami. W razie przeszkody zastępuje prezesa wiceprezes, wiceprezesa zaś najstarszy w służbie z obecnych członków komisji examinacyjnej.

§. 21.

Do examinu fachowego można przystąpić dopiero w ostatnich tygodniach ostatniego półrocza, przepisanego planem nauk dla dotyczącego Wydziału.

§. 22.

Examina fachowe nie odbywają się w pewnych terminach, lecz można je zdawać w ciągu całego roku naukowego z wyjątkiem feryi jesiennych i tych, które wśród roku naukowego przypadają.

§. 23.

Kandydat może zdawać examin fachowy przed jakąkolwiek komisją egzaminacyjną.

Wszelako kandydat reprobowany może powtórzyć examin tylko przed komisją tej Szkoły Politechnicznej, w której go reprobowano.

§. 24.

O przypuszczeniu do drugiego examinu rządowego (fachowego) kandydat powinien wnieść pisemną prośbę do prezesa dotyczącej komisji, załączając potrzebne dokumenta.

Dokumentami tymi są:

1. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat:
 - a) od czasu zdanego z dobrym skutkiem pierwszego examinu rządowego był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej przez sześć lub przez cztery półrocza, stosownie do tego, czy uczęszczał na Wydział Inżynieryi lub Budownictwa, czy też na Wydział Budowy machin lub Chemii technicznej;
 - b) uczęszczał na wszystkie dla dotyczącego Wydziału przepisane wykłady.
 2. Świadectwo zdanego pierwszego examinu rządowego, a względnie certyfikat zastępujący miejsce tego świadectwa (§. 37.)
 3. Świadectwo postępu z przedmiotów przepisanych §. 5.
- Prócz tego kandydat ma przedłożyć należycie uwierzytelnione prace naukowe i inne, a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.
- Powyższe dokumenta muszą być przedłożone w oryginale i podczas examinu muszą być przystępne komisji.

§ 25.

Prezes wyznacza termin examinów w każdym wypadku z osobna.

Prezes ma się jednak pospolicie trzymać tego porządku, w jakim kandydaci zgłaszali się do egzaminu.

§. 26.

Jeżeli prezes odmówi kandydatowi przypuszczenia do drugiego egzaminu rządowego, natenczas kandydatowi przysługuje prawo odwołania się do ministerstwa oświecenia.

§. 27.

Examin fachowy składa się z egzaminu praktycznego i teoretycznego. Pierwszy powinien się odbyć przed drugim.

Przy egzaminie praktycznym, kandydaci Wydziału Inżynieryi, Budownictwa i Budowy machin mają wypracować elaborat na zadany temat; na Wydziale Chemii technicznej zaś mają wykonać pracę chemiczno-techniczną.

Tematy przy egzaminie praktycznym należy tak wybierać, aby kandydatom podać sposobność do okazania biegłości we wszystkich głównych przedmiotach egzaminu.

Tematy mające być zadane, układa komisja egzaminacyjna, przeznaczając oraz egzaminatora, pod nadzorem którego kandydat ma wypracować elaborat.

Wypracowanie elaboratu ma być uskutecznione w lokalnościach Szkoły Politechnicznej i w czasie nie przekraczającym ośmiu dni.

Jeżeli kandydat przy egzaminie praktycznym odpowiedział wymaganiom prawnym, o чём orzeka komisja, natenczas przypuści się go do egzaminu teoretycznego. Jeżeli zaś kandydat nie uczynił zadość tym wymaganiom, w takim razie ma ponownie przystąpić do egzaminu praktycznego w terminie, który mu komisja wyznaczy.

§. 28.

Przy drugim egzaminie rządowym można uwzględnić przedłożone świadectwa egzaminów kursowych, jeżeli świadectwa zawierają postęp „dobry“ lub wyższy.

Atoli egzamin praktyczny należy zdawać w całym zakresie, a tylko egzamin teoretyczny może być skrócony na zasadzie dobrych świadectw z egzaminów kursowych.

Przepisy wspólne odnoszące się do obydwu egzaminów rządowych.

§. 29.

Każdy kandydat jest obowiązany stawić się do egzaminu tego dnia, który mu wyznaczono. Jeżeli zaś nie przybędzie na termin, poniesie wynikającą stąd szkodę.

Wszyscy kandydaci, którym tensam dzień wyznaczono do zdawania examinu, powinni dnia tego przybyć przed rozpoczęciem examinu i pozostać aż do jego ukończenia.

§. 30.

Zamiana dni examinowych pomiędzy dwoma lub kilkoma kandydatami może nastąpić tylko za zezwoleniem przewodniczącego (Dziekana, prezesa), atoli w razie ustanowienia dwóch komisji specjalnych może być zamiana dozwolona tylko pod tym warunkiem, jeżeli to nie pociąga za sobą także zmiany oddziału komisji, przeznaczonego poprzód dla kandydatów.

§. 31.

Examina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy examinie pisemnym (graficznym) komisja examinacyjna ma prawo uwzględnić odpowiednio także przedłożone elaboraty z czasu studyów kandydata, z zachowaniem jednak wszelkich ostrożności przeciw podsuwaniu obcej pracy. Podczas trwania examinu ustnego mają być obecni przewodniczący tudzież większość egzaminatorów.

Równocześnie można examinować tylko dwóch kandydatów.

Examin ustny z jednego przedmiotu może trwać najdłużej godzinę.

§. 32.

Examina ustne odbywają się publicznie. Przewodniczący komisji examinacyjnej powinni zarządzić co należy, aby zapobiec naruszeniu spokoju i porządku, coby uchybiało godności i ważności aktu, lub niekorzystnie wpływało na swobodę umysłu kandydatów. Przewodniczący powinni wydalić naruszającego spokój, a w razie potrzeby zarządzić nawet opróżnienie sali, w której się examina odbywa.

§. 33.

Przy obradach i głosowaniu komisji nad wynikiem odbytego examinu jawność jest wykluczona.

Komisja roztrząsa naprzód całkowity wynik examinu, a po objawieniu zdania przez każdego z egzaminatorów, czy examina ze swego przedmiotu uznaje za udane, czy też nie, komisja orzeka, czy kandydat jest aprobowany, czy reprobowany.

Żaden examin rządowy nie może być uważany za udany, przy którym kandydat choćby z jednego przedmiotu (§. 34.) nie odpowiedział wymaganiom prawnym. Jeżeli kandydat nie odpowie z kilku przedmiotów, komisya orzeka głosowaniem o terminie, przed upływem którego kandydat nie może być przypuszczony do powtórzenia examinu rządowego.

Wynik examinu z poszczególnych nauk oznacza się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“, któryto wynik examinator zapisuje w osobnym protokole, przyczém także uwzględnia się odpowiedź na pytania, zadawane przez przewodniczącego lub komisarza rządowego (§. 8).

Na zasadzie oceny wyników examinu z poszczególnych przedmiotów komisya orzeka ostateczną notę, czy kandydat okazał się przez zdany examin jako „uzdolniony“, czy też „znamienicie uzdolniony“. Przytém uwzględnia się także noty, uzyskane przy examinach kursowych.

§. 34.

Jeżeli kandydat tylko w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, wówczas może być przypuszczony do poprawienia nieudalego examinu z tego przedmiotu po upływie terminu dwumiesięcznego.

Jeżeli przy tym examinie otrzyma znowu notę „niedostateczną“, może być ponownie przypuszczony do poprawienia examinu po upływie czterech miesięcy.

Każdy taki examin poprawczy musi się odbywać w ustawicznej obecności przewodniczącego dotyczącej komisji examinacyjnej, a w razie interwencji komisarza rządowego przy pierwszym examinie (§. 8.), także w obecności tegoż komisarza.

§. 35.

Jeżeli kandydat z kilku przedmiotów nie odpowiedział wymaganiom prawnym, natenczas może być przypuszczony tylko do powtórzenia całego examinu, którego termin oznaczy komisya.

Termin powtórzenia nieudalego w lipcu lub październiku ogólnego examinu rządowego może być naznaczony albo na najbliższy termin nadzwyczajny (koniec półrocza zimowego), albo na najbliższy termin lipcowy; termin zaś powtórzenia nieudalego w terminie nadzwyczajnym (koniec półrocza zimowego) pierwszego examinu rządowego może być naznaczony albo w najbliższym terminie zwyczajnym, lub też w najbliższym terminie nadzwyczajnym.

Jeżeli kandydat także przy tém powtórzeniu chociażby w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, to również może być przypuszczony tylko do ponownego powtórzenia całego examinu.

§. 36.

Jeżeli kandydata reprobowano na cały rok przy pierwszym examinie rządowym, w takim razie wolno komisji wskazać te przedmioty, na których wykład lub ćwiczenia kandydat ma uczęszczać w ciągu tego roku.

§. 37.

Ostateczny wynik examinu ogłasza się publicznie natychmiast po ukończeniu obrad, zapisuje się go w książce legitymacyjnej kandydata i stwierdza pieczęcią akademicką, a w razie reprobowania kandydata dopisuje się także termin powtórzenia nieudanego examinu i inne na reprobowanego nałożone warunki przypuszczenia do ponownego examinu.

Po zdaniu z pomyślnym skutkiem examinów wydaje się świadectwo examinów rządowych. Jeżeli komisya uwolniła kandydata zupełnie albo z wyjątkiem jednego przedmiotu od pierwszego examinu rządowego (§. 4.), w takim razie zamiast świadectwa z tego examinu wydaje się kandydatowi certyfikat, stwierdzający tę okoliczność.

§. 38.

Świadectwa examinu rządowego jak również certyfikaty zastępujące świadectwo pierwszego examinu rządowego mają zawierać, oprócz rodowodu kandydata i skreślenia toku odbytych nauk, tudzież, w razie zdania examinu, daty tego examinu, także noty examinów kursowych, jakie kandydatowi zostały policzone, jak również te noty, które kandydat uzyskał z reszty przedmiotów examinu; w świadectwie examinu fachowego ma być uwidoczniiony także wynik examinu praktycznego, a obadwa świadectwa muszą zawierać notę ostateczną.

Świadectwa odbytych examinów wydaje się jedynie w tym języku, jaki jest wykładowym w dotyczącej Szkole Politechnicznej.

§. 39.

Jeżeli słuchacz przed udalym pierwszym examinem rządowym uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które planem nauk dla dotyczącego Wydziału należą do kursów wyższych niż czwartego,

natenczas te przedmioty (wyjąwszy wypadek przewidziany dla chemików w §. 11. punkt 3.) mogą mu być tylko w takim razie policzone dla przypuszczenia go do drugiego examinu rządowego, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym zdał pierwszy examin rządowy z pomyślnym skutkiem.

§. 40.

Przeciwko orzeczeniu komisji względem wyznaczenia terminu do powtórzenia examinu rządowego nie ma rekursu.

§. 41.

Jeżeli ktoś podstępem uzyskał przypuszczenie do examinu rządowego, a w szczególności, jeżeli reprobowany kandydat podstępny sposobem wyłudził przypuszczenie do powtórzenia examinu przed terminem przepisany lub przed inną, a nie kompetentną komisją, albo w ogóle obszedł niniejsze przepisy, natenczas nie tylko uważa się za nieważny taki examin, choćby z pomyślnym skutkiem zdany, lecz pominawszy skutki, wpływające z ustaw karnych, kandydat jeżeli jest jeszcze akademikiem, może być wykluczony ze wszystkich Szkół Politechnicznych na pewien czas lub na zawsze.

§. 42.

Każdy kandydat zgłaszający się do examinu, jest obowiązany przed przystąpieniem do examinu zapłacić taxę, którą się ustanawia w wysokości dziesięciu zł. w. a. za każdy ogólny examin rządowy, w wysokości zaś dwudziestu zł. w. a. za każdy examin fachowy.

Taxę i kwotę na stępel świadectwa opłaca się przy pierwszym examinie rządowym na ręce dziekana, przy drugim examinie rządowym na ręce prezesa komisji examinacyjnej za odpowiednim pokwitowaniem. Do zapłacenia całej taxy są obowiązani także ci słuchacze, którzy na zasadzie pomyślnych examinów kursowych zostali częściowo lub w całości uwolnieni od examinów rządowych.

§. 43.

Kto na 24 godziny przed terminem examinowym nie zapłaci taxy lub się nie wykaże należącym się mu uwolnieniem od taxy, ten nie będzie przypuszczony do examinu.

§. 44.

Każdy słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej uwolniony od opłaty całego lub połowy czesnego w tém półroczu, w którym przystępuje do egzaminu rządowego, uzyskuje téżsamém także uwolnienie od całej lub od połowy taksy egzaminowej.

U słuchaczy, przystępujących do egzaminu w pierwszych czterech tygodniach półrocza, uwzględnia się w téj mierze także uwolnienie od opłaty czesnego uzyskane w poprzedniém półroczu.

Słuchacz uwolniony od opłaty czesnego w ostatniém półroczu swoich studiów akademickich, zyskuje zarazem uwolnienie od taksy za egzamin fachowy, jeżeli do niego przystępuje w ciągu następnego roku naukowego.

Za egzamin fachowy w późniejszym czasie zdawany opłaca się bezwzględnie należne taksy.

§. 45.

Wszelkie z jakiegokolwiek tytułu uzyskane uwolnienie od taksy traci ważność przy powtórzeniu egzaminów.

§. 46.

Z końcem każdego półrocza rozdziela się taksy w równych częściach pomiędzy egzaminatorów; atoli przewodniczący i ten profesor, który kieruje egzaminem praktycznym, biorą po dwie części.

B. Egzamina kursowe.

§. 47.

Istniejące egzamina kursowe celem uzyskania świadectwa z poszczególnych przedmiotów odbywają się publicznie pod nadzorem Dziekana tego Wydziału, do którego egzaminand uczęszcza.

W razie przeszkody zastępuje Dziekana w czynności nadzorowania zastępca jego (Prodziekan).

§. 48.

Pomienione egzamina mają się odbywać zaraz po ukończeniu wykładów. Wyjątkowo można za zezwoleniem Rektora zdawać te egzamina z początkiem następnego roku naukowego po koniec października za opłatą taksy w kwocie pięciu zł. a. w.

Do tegosamego terminu i po dopełnieniu wymienionych wyżej warunków egzamin nieudały może być raz powtórzony.

§. 49.

Przy ocenianiu wyniku examinu służą za miarę nie tylko postępy okazane przy ustnym lub pisemnym examinie, ale także postępy udowodnione pracami w salach konstrukcyjnych i laboratoryach, tudzież uwierzytelnionemi pracami domowemi. Ze wszystkich przedmiotów, które nie ograniczają się na same ćwiczenia, należy przedsięwziąć ustny examin dla ocenienia postępu, a wynik examinu uwidocznic w świadectwie.

Postęp wyraża się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“.

§. 50.

Z przedmiotów drugiego examinu rządowego w każdym Wydziale (§. 3.) nikt nie może zdawać examinów kursowych, dopokąd nie zda pierwszego examinu rządowego lub examinów kursowych z poszczególnych przedmiotów pierwszego examinu rządowego, a to z postępem przynajmniej dostatecznym.

Kto chce być przypuszczonym do examinu kursowego z końcowych przedmiotów na każdym Wydziale t. j. z budowy dróg i robót wodnych, budowy mostów i kolei żelaznych, budownictwa lądowego i architektury, teoryi machin i budowy machin, chemii analitycznej, technologii chemicznej i chemii rolniczej, musi się prócz tego wykazać potwierdzeniem frekwencyi ze wszystkich nauk, będących przedmiotami drugiego examinu rządowego w dotyczącym Wydziale.

§. 51.

W absolutoryach wypisuje się poszczególne nauki w takim samym porządku, w jakim umieszczone są w planie nauk odpowiednich Wydziałów: w rubryce „Postęp“ należy w każdym razie umieścić uzyskaną notę postępu, jeżeli zaś słuchacz nie zdawał examinów uwidocznic to wyraźnie w tejże rubryce słowami: „Nie udowodniono“.

Prócz tego należy po przedmiotach czwartego półrocza w sposób wyrazisty umieścić uwagę w drukowanych blankietach, z którejby powziąć było można, czy abiturjent zdawał, czy nie, pierwszy examin rządowy, lub równoważne examina kursowe.

Przepisy tymczasowe o examinach rządowych.

Ci słuchacze zwyczajni, którzy drugi rok Wydziału ukończą w roku naukowym 1878/9, mogą być przypuszczeni do ogólnego examinu albo w obu terminach zwyczajnych w lipcu i październiku 1879 r., lub też nawet w terminie nadzwyczajnym z końcem półrocza zimowego z 1879/80, jeżeli się zgłoszą o przypuszczenie w tym terminie w miesiącu lipcu 1879 r.

Co do świadectw examinów kursowych, uzyskanych w czasie wprowadzenia w życie niniejszych przepisów, należy w zupełności zastosować postanowienia §§. 4. i 28., jeżeli te świadectwa wykazują postęp „dobry“ lub wyższy.

Tym uczniom, którzy w czasie, od kiedy zaczną obowiązywać niniejsze przepisy, są słuchaczami zwyczajnymi Szkoły Politechnicznej, zezwala się wyjątkowo na przystąpienie do zaległych examinów kursowych przedmiotów obudwu examinów rządowych z zachowaniem postanowień §. 50.

Technicy, którzy w czasie wprowadzenia w życie niniejszych przepisów nie są już immatrykulowani w Szkole Politechnicznej, a wniosą prośbę o przypuszczenie do zaległych examinów kursowych z przedmiotów, nie mogą być przypuszczeni do tych examinów bez zezwolenia ministeryalnego.

Po upływie trzech lat od czasu, kiedy zaczną obowiązywać niniejsze przepisy, nikt nie może być (w myśl niniejszych przepisów tymczasowych) przypuszczony do zdawania zaległych examinów kursowych.

Względem wydawania świadectw z odbytych examinów rządowych albo certyfikatów (§§. 37, 38), należy się ściśle trzymać tego przepisu, że świadectwo z odbytego drugiego examinu rządowego może być wydane tylko po uzyskaniu frekwencji ze wszystkich w niniejszych przepisach wymienionych przedmiotów i dopiero po upływie tylu półroczy, ile ich planem nauk przepisano dla każdego Wydziału.

Uzyskane lub mające się jeszcze uzyskać dyplomy Szkół Politechnicznych zastępują w zupełności miejsce examinów rządowych, jak długo examina dyplomowe odbywać się będą w sposób dotychczasowy.

Nikt jednak w celu uwolnienia się od pierwszego examinu rządowego lub od zastępujących je examinów kursowych nie może się zastawiać zamiarem zdawania examinu dyplomowego.

W wypadkach wyjątkowych, niniejszymi przepisami tymczasowymi nieprzewidzianych, rozstrzyga ministerstwo oświecenia na wniosek Kolegium Profesorów.

Minister wyznań i oświecenia
Stremayr m. p.

Rozporządzeniem z dnia 22. lutego b. r. przyzwolił J. Excelencyja p. Minister Oświecenia jeszcze na następujące ulgi w sprawie zdawania examinów w Szkołach Politechnicznych :

1. Wszystkim słuchaczom III. lub wyższego roku któregokolwiek Wydziału wolno aż do zupełnego ukończenia studyów w terminie przepisany, zdawać examina z przedmiotów poszczególnych bez ograniczenia, zawartego w 50. nowej ustawy examinacyjnej.
2. Aż do końca półrocza zimowego 188 $\frac{1}{2}$ mogą ciż słuchacze być przypuszczeni do II. examinu rządowego, jeżeli tylko po pierwsze : uzyskają przedtém świadectwo I. examinu rządowego lub certyfikat takie świadectwo zastępujący, a powtóre udowodnią, że uczęszczali przez lat 5 na Wydział Inżynieryi lub Budownictwa, a przez 4 lata na Wydział Budowy machin lub Chemii technicznej. Postanowienie więc §. 24. 1. lit. a. tych słuchaczy wcale nie obowiązuje.
3. Ciż sami słuchacze są uprawnieni do żądania certyfikatu, zastępującego świadectwo I. examinu rządowego, jeżeli wysłuchali wszystkich przedmiotów w zakres tego examinu wchodzących w téjsamej Szkole Politechnicznej, w której mieliby zdać I. examin rządowy, i jeżeli z tych przedmiotów otrzymali na examinach kursowych postępy przynajmniej „dobre“. Nadmieniony certyfikat wydaje Rektorat.
4. Od examinu z tych przedmiotów I. examinu rządowego, które do końca roku szkolnego 1877/8 nie były wciągnięte do planów naukowych poleconych, mają być uwolnieni ci słuchacze, którzy się w roku szkolnym 1878/9 znajdują na III. lub na wyższym roku któregokolwiek Wydziału.

Dla takich słuchaczy dawniejsze uczęszczanie na wykłady Chemii organicznej wspólne z chemikami, zastępuje uczęszczanie na wykłady dopiero wprowadzone encyklopedyi chemii nieorganicznej i organicznej.

KOLEGIUM PROFESORÓW

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ

UCHWALIŁO NA PODSTAWIE TYMCZASOWEGO REGULAMINU NASTĘPUJĄCE

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE.

I. O przyjmowaniu i wpisie słuchaczy.

1. Kto się po raz pierwszy wpisuje do Szkoły Politechnicznej jako słuchacz zwyczajny, ma wypełnić dwie karty wpisowe i książkę legitymacyjną podług instrukcyi niżej podanej i razem z dokumentami (7) przedłożyć Dziekanowi Wydziału, na który sobie życzy być przyjętym.

Jeżeli kandydat przedłożył świadectwo dojrzałości ze szkoły realnej, wówczas Dziekan poświadcza kwalifikacją kandydata na jednej karcie, którą razem z podpisaną przez siebie książką legitymacyjną zwraca kandydatowi.

Zwróconą kartę wpisową i książkę legitymacyjną razem z przepisaniemami taxami i marką stęplową na 50 ct. w. a. składa następnie kandydat u Sekretarza. Sekretarz poświadczy w książce legitymacyjnej uiszczenie tax, poczem ją podpisze Rektor i razem z podpisaną przez siebie kartę imatrikulacyjną, zwróci kandydatowi z uwagą, aby się zgłosił osobiście do każdego wykładającego i dał sobie to poświadczyć w książce legitymacyjnej.

Kandydatowi, który przedłożył świadectwo dojrzałości z gimnazjum, poleci Dziekan, aby zdał examin wstępny z rysunków geometrycznych i wolnoręcznych. To polecenie zapisze na jednym exemplarzu karty wpisowej, i zwróci ją kandydatowi z tą uwagą, aby w Rektoracie złożył taxę examinową 2 zł. w. a. i dał

sobie poświadczyć na tej karcie tak zapłacenie powyższej taxy, jakoteż w swoim czasie wynik examinu. Po zdaniu examinu z rysunków uda się kandydat napowrót do Dziekana, który mu poświadczy kwalifikacją do przyjęcia, jeżeli wynik examinu był dobry. Dalszy przebieg taki sam, jak powyżej opisany.

U takich kandydatów, którzy byli już słuchaczami zwyczajnymi Szkoły Politechnicznej, zaczyna się akt przyjęcia od poświadczenia Dziekana na karcie wpisowej, że kandydat posiada kwalifikacją odpowiednią.

2. Kandydaci, nie posiadający kwalifikacyi na słuchaczów zwyczajnych, jeżeli zyczą sobie być przyjęci jako słuchacze nadzwyczajni Szkoły Politechnicznej, zgłoszą się do Dziekana Wydziału, na który chcą uczęszczać, wykażą się ukończonym rokiem 18. i potrzebnymi wiadomościami przygotowawczemi, i przedłożą wypełnioną podług instrukcyi kartę wpisową i legitymacyjną, w których powinny być wypisane wszystkie odczyty, na które mają zamiar uczęszczać. Jeżeli dokumenta przedłożone odpowiadają wymaganiom prawnym, natenczas Dziekan poświadczy na karcie wpisowej kwalifikacją do przyjęcia na poszczególne przedmioty.

Na zasadzie poświadczonej przez Dziekana kwalifikacyi jakoteż poświadczenia zapłaconych tax wyda się kandydatowi kartę immatrykulacyi.

Słuchacze nadzwyczajni nie mogą się zapisywać jednocześnie na wszystkie wykłady w dotyczącem półroczu i kursie, na którymkolwiek z Wydziałów wykładane.

Kandydaci, którzy po ukończeniu nauk w szkołach średnich nie uzyskali świadectwa dojrzałości w terminie lipcowym lub wrześniowym i zamysłają wstąpić w październiku do Szkoły Politechnicznej jako słuchacze nadzwyczajni, mogą być wpisani tylko na pojedyncze wykłady, objęte planami nauk Wydziałów fachowych.

Jeżeli tacy kandydaci podczas uczęszczania na wykłady w Szkole Politechnicznej uzyskają w półroczu I. świadectwo dojrzałości, i w półroczu II. przejdą do kategorii słuchaczów zwyczajnych, to w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, mogą za przyzwoleniem c. k. Ministerstwa oświecenia także w półroczu letniem nie tylko uczęszczać na te same przedmioty, na które się zapisali w półroczu zimowem jako słuchacze nadzwyczajni, ale także z końcem roku naukowego zdawać examin z tych przedmiotów.

Wreszcie przy wydawaniu absolutorium zależeć będzie także od decyzji c. k. Ministerstwa oświecenia, czy do studyów akademickich może być wliczone owo półrocze, w którym słuchacz należał do kategorii słuchaczy nadzwyczajnych.

3. Prócz wymienionych w regulaminie opłat szkolnych, każdy słuchacz obowiązany jest przy wpisie złożyć w Rektoracie kaucyą na wynagrodzenie możebnej szkody, uczynionej przez słuchacza w sprzętach lub przyrządach c. k. Szkoły Politechnicznej; a mianowicie słuchacze pracujący w laboratoriach chemicznych płać 3 zł. a. w., wszyscy zaś inni 1 zł. a. w.

4. Każdy słuchacz powinien się zgłosić osobiście u profesora, którego wykład słuchać zamierza, w czasie przez profesora na to przeznaczonym i na czarnej tablicy ogłoszonym.

5. Profesor może z ważnych przyczyn odmówić słuchaczowi przyjęcia na ćwiczenia lub wykład połączony z ćwiczeniami, które wymagają szczegółowego zajęcia się profesora każdym uczniem i odstąpienia mu jakichś środków naukowych. Słuchaczowi przysługuje jednak prawo odwołania się do Kolegium Profesorów.

6. Jeżeli słuchacz zamierza się wypisać z jakiegokolwiek wykładu, powinien to oznajmić Dziekanowi Wydziału fachowego najdalej do końca listopada w zimowym, a do końca kwietnia w letnim półroczu. Późniejsze zgłaszania się nie będą pod żadnym warunkiem uwzględnione.

7. Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk książki lub karty legitymacyjnej należy się ściśle trzymać następującej instrukcyi.

Instrukcy a

o książkach i kartach legitymacyjnych.

1. Książka legitymacyjna obejmuje dziesięć stronic i ma słuchaczowi wystarczyć na cały czas studyów akademickich. Z tego powodu należy wypełnić w jednym półroczu naukowym tylko jedną stronicę.

2. Wykaz lekcyi sporządza się w pierwszej kolumnie w takim porządku, aby po wypisaniu przedmiotu i nazwiska profesora, umieścić w następujących po sobie bezpośrednio rubrykach rysunki, ćwiczenia, repetytorya, w ogóle to wszystko, co do tego samego przedmiotu należy. Jeżeli wykład przedmiotu trwa tylko jedno półrocze, należy to uwidocznnić w rubryce „Wykaz lekcyi“.

3. W wypisywaniu tytułów lekcyi należy używać tychsamych wyrazów, jakie są podane w planie naukowym, umieszczonym w programie.

4. Wykaz lekcyi w książce legitymacyjnej musi się jak najdokładniej zgadzać z wykazem na kartach wpisowych, potwierdzonych przez Dziekana Wydziału fachowego.

5. Po podpisie Sekretarza w rubryce „Potwierdzenie przyjęcia przez Rektorat“ nie wolno w książce legitymacyjnej nic więcej dopisywać.

6. Książka legitymacyjna jest dokumentem publicznym, a przeto nie wolno słuchaczowi samowolnie czynić w niej poprawek, dodatków lub uwag, a tém mniej przemazywać lub skrobać.

Gdyby się okazała konieczna potrzeba jakiej zmiany, słuchacz ma się o to zgłosić do Dziekana Wydziału fachowego.

7. Powyższe przepisy tyczą się w zupełności także kart legitymacyjnych dla słuchaczy nadzwyczajnych.

8. W inny sposób sporządzone książki lub karty legitymacyjne nie będą przyjmowane w Rektoracie.

II. O uwolnieniu od czesnego.

1. Od całego czesnego mogą być uwolnieni:

- a) Słuchacze, nowowstępujący do Szkoły Politechnicznej po ukończeniu szkoły realnej lub gimnazyum, jeżeli zdali examin dojrzałości z postępem celującym i otrzymali z pilności i obyczajów stopnie bardzo dobre.

b) Słuchacze dawniejsi, lub przechodzący do Szkoły Politechnicznej z innych równorzędnych Instytutów technicznych, jeżeli w poprzedzającym półroczu otrzymali stopnie bardzo dobre z pilności i obyczajów, i okazali w naukach postęp dobry. Dla udowodnienia tego postępu należy przedłożyć świadectwa examinów kursowych lub kolokwiów w półroczu upłynioném. Przy ocenieniu ogólnego postępu każde świadectwo będzie obliczone ilością punktów, zależną od liczby tygodniowej godzin wykładowych zdanego przedmiotu i od uzyskanego stopnia. Przytém liczy się jedną godzinę wykładu w tygodniu za punkt jeden, dwa, trzy lub cztery, stosownie do uzyskanego przy examinie lub kolokwium stopnia dostatecznego, dobrego, bardzo dobrego lub celującego. Świadectwa z rysunków i ćwiczeń wchodzi w rachunek tylko z połową godzin przeznaczonych na nie w tygodniu.

Ogólny postęp uznaje się za dobry, jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

W obydwóch przypadkach a) i b) potrzeba nadto udowodnić, że tak słuchacz sam, jakoteż ci, co mają obowiązek utrzymywać go, są rzeczywiście ubodzy. Świadectwo ubóstwa, wydane przez urząd parafialny, a potwierdzone przez właściwy urząd gminny, nie powinno być dawniejsze nad rok jeden.

2. Od połowy czesnego mogą być uwolnieni:

- a) Słuchacze, którzy warunkom wymienionym w ustępie poprzedzającym uczynili zadość w przybliżeniu.
- b) Słuchacze, którzy przerwali studia, wszelako nie dłużej nad jeden rok, jeżeli przed przerwą dopełnili warunków, wymienionych w ustępie 1.

3. Pobieranie stypendyum nie uprawnia do uwolnienia od czesnego, wszelako można także stypendyatów uwolnić od całego lub od połowy czesnego, jeżeli z uwagi na nieznaczność stypendyum podchodzą pod kategorie, wymienione w ustępach 1. i 2.

4. Chcący uzyskać uwolnienie od całego lub od połowy czesnego mają wręczyć Dziekanowi odpowiedniego Wydziału podanie, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politechnicznej między 1. a 14. października w zimowém, a między 1. a 4. marca w letniém półroczu. Do podania należy dołączyć świadectwa potrzebne na zasadzie ustępów 1. i 2. i wymienić w niem,

czy petent w półroczu ubiegłym był uwolniony od czesnego, czy też nie, jakoteż czy pobiera jakie stypendyum.

5. Uwolnienie od czesnego jest ważne na przeciąg jednego półrocza, dlatego należy wnosić podania o uwolnienie na każde półrocze oddzielnie.

6. Przeciw orzeczeniu Kolegium Profesorów nie ma rekursu.

Uwagi.

Dzień 14. października w półroczu zimowym i 4. marca w półroczu letnim jest terminem ostatecznym do wnoszenia podań o uwolnienie od opłaty czesnego. Po upływie tego terminu podania z jakiegokolwiek powodu spóźnione, ani przyjmowane, ani też uwzględniane nie będą. Słuchacze, chcący uzyskać przyjęcie po tym terminie, płacą bezwarunkowo całe czesne.

Po ogłoszeniu rezolucyi na wniesione podania o uwolnienie od opłaty czesnego, słuchacze mają obowiązek, niezwłocznie przedłożyć w kancelaryi Rektoratu swoje książki legitymacyjne, celem zapisania w nich uzyskanego uwolnienia; w razie odmownej odpowiedzi zaś mają najdalej do dni czternastu od ogłoszenia rezolucyi zapłacić czesne. Słuchacze, którzy nie uiszczą téj opłaty w powyższym terminie, nie mogą uzyskać przyjęcia do c. k. Szkoły Politechnicznej. W żadnym razie jednakże nie zwraca się taxy immatrykulacyjnej.

Czesne i taxę za użytkowanie laboratorium opłaca się w półroczu pierwszym najdalej po dzień 31. października, w półroczu drugim zaś najdalej po dzień 31. marca; w razie nieuiszczenia rzeczonych opłat w tym terminie, uważa się słuchacza jako nie należącego w półroczu drugim do c. k. Szkoły Politechnicznej.

Po dniu 31. października lub względnie po dniu 31. marca Rektor urzędownie z katalogów wykreśla tych słuchaczy, którzy nie złożyli przynależnych opłat, uwiadamia o tém Kolegium Profesorów i ogłasza spis tych słuchaczy na czarnej tablicy z tym dodatkiem, że mimo to prawnie są obowiązani do zapłacenia zaległości, i że w razie kontynuowania studyów w c. k. Szkole Politechnicznej żądać się od nich będzie zaległej opłaty.

III. O potwierdzaniu frekwencji i widymowaniu książek i kart legitymacyjnych.

1. Frekwencją potwierdza się w ostatnim tygodniu półrocza naukowego.

2. Jeżeli z wykładem połączone są repetytorya, ćwiczenia lub rysunki, frekwencją potwierdza się oddzielnie z wykładu i oddzielnie z repetytoryów, ćwiczeń lub rysunków.

3. Słuchacze obowiązani są brać udział we wszelkich repetytych i ćwiczeniach, jakie profesorowie uznają za potrzebne urządzić. Słuchacze nie biorący w nich udziału, lub okazujący w swoich odpowiedziach lub wypracowaniach, że z wykładu nie odnieśli dostatecznej korzyści, nie otrzymają potwierdzenia frekwencji z tego przedmiotu.

4. Chcący zdawać examina kursowy lub kolokwium musi mieć potwierdzoną frekwencją tak z wykładu, jakoteż z ćwiczeń i repetytoryów.

IV. O pobieraniu stypendyum.

Słuchacz, pobierający stypendyum może uzyskać od Rektora potwierdzenie kwitu na stypendyum tylko pod tym warunkiem, jeżeli z końcem półrocza zda kolokwia lub examina z ogólnym postępowaniem dobrym, t. j. jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

SPIS WYKŁADÓW.

I. Nauki matematyczne.

I. Matematyka kurs I.

Profesor: **Dr. Wawrzyniec Żmurko.**

(Tygodniowo 7 godz. wykładu, 2 g. ćwiczeń w obydwu półroczach.)

Analiza algebraiczna z teorią równań liczebnych i rugowania.
Geometria analityczna z uwzględnieniem szczególnem teorii linii i powierzchni stopnia 2.

Pierwsze zasady rachunku różniczkowego i całkowego z zastosowaniami najważniejszymi.

2. Matematyka kurs II.

Profesor: **Dr. Władysław Zajączkowski.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu, 2 g. ćwiczeń w obydwu półroczach.)

Powtórzenie zasad rachunku różniczkowego i całkowego z uzupełnieniami.

Teoria całek określonych. Równania różniczkowe, zwyczajne i cząstkowe, osobliwie liniowe. Zasady rachunku przemienności.

3. Matematyka kurs III.

Profesor: **Dr. Władysław Zajączkowski.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Teoria i zastosowania funkeji eliptycznych.

4. Geometria wykreślana.

Profesor: **Karol Maszkowski.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu i 12 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Rzuty prostokątne. Perspektywa rzutowa. Axonometria. Teoria cieniu. Perspektywa wolna. Kamieniarka.

5. Zastosowania geometrii wykreślnej.

Profesor: **Karol Maszkowski.**

(Tygodniowo 4 godz. rysunku w obydwu półroczach.)

6. Geometria syntetyczna.

Docent pryw.: **Gustaw Krammer.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Wyobrażenia geometryczne. Główne utwory geometryczne. Prawo dwoistości. Prawo troistości. Prawo postępowości.

Płaskie krzywe rzędu drugiego. Kuliste krzywe rzędu drugiego. Powierzchnie walcowe rzędu drugiego. Powierzchnie stożkowe rzędu drugiego. Płaskie krzywe rzędu drugiego w nieskończonej dali.

Powierzchnie rzędu drugiego.

Krzywe przestrzenne rzędu trzeciego.

7. Mechanika.

Profesor: **Jan Nep. Franke.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu, 1 g. ćwiczeń w obydwu półroczach.)

Kinematyka punktu i układów sztywnych. Statyka punktu i układów sztywnych z uwzględnieniem metod analitycznych i wykreślanych. Dynamika punktu i układów sztywnych. Teoria sprężystości i wytrzymałości. Hydrostatyka i hydrodynamika.

8. Statyka wykreślna.

Docent prywatny: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu i 3 godz. rysunków.)

Rachunek wykreślny. Geometryczne własności wieloboków sznurowych i wieloboków sił. Moment bezwładności. Figury odwrotne. Linia sprężysta i jej zastosowanie do belki wieloprzęsłowej. Teoria łuków sprężystych.

9. Geodezya niższa.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu i 4 g. rysunków, nadto dzień jeden ćwiczeń w obydwu półroczach)

Najprostsze operacje miernictwa. Zdejmowanie mniejszych obszarów i pomiar ich narzędziami kątomierniczymi i stolikiem mierniczym. Tryangulacja graficzna. Obrachowanie powierzchni. Geometryczne i barometryczne mierzenie wysokości. Poziomowanie. Rysowanie map katastralnych, planów kreskowanych i warstwowych.

10. Geodezya wyższa.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu i 2 g. ćwiczeń w obydwu półroczach; oprócz tego 20-dniowe pomiary większe w półroczu letniem.)

Teoria najmniejszych kwadratów. Tachymetria. Astronomia sferyczna. Tryangulacja. Kartografia.

II. Nauki przyrodnicze.

II. Fizyka ogólna i techniczna, kurs I.

Profesor: **Dr. Felix Strzelecki.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Teoria falowania. Akustyka. Optyka.

12. Fizyka ogólna i techniczna, kurs II.

Profesor: **Dr. Felix Strzelecki.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach.)

Elektryczność i magnetyzm. Nauka o ciepłe i mechaniczna teoria ciepła.

13. Fizyka matematyczna.

Docent prywatny: **Dr. Oskar Fabian.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w półroczu letniém.)

14. Encyklopedia chemii.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

15. Chemia mineralna.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu w półroczu zimowém.)

16. Chemia organiczna, kurs I.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu w półroczu letniém.)

Chemia związków tłuszczowych i sinowych.

17. Chemia organiczna, kurs II.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu zimowém.)

Chemia związków aromatycznych z krótkim zarysem chemii zwierzęcej i roślinnej.

18. Chemia analityczna jakościowa.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 1 godz. wykładu i 20 g. ćwiczeń w półroczu letniém.)

19. Chemia analityczna ilościowa.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 1 g. wykładu i 20 g. ćwiczeń w obydwu półroczach.)

20. Chemia rolnicza.

Nauczyciel pomocniczy: Dr. **Emil Godlewski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w półroczu zimowym.)

Część I. Żywienie się roślin.

A. Żywienie się roślin zielonych: wytwarzanie i przemiana materii organicznych w roślinach zielonych, pokarmy roślin zielonych, fizyologiczna rola i źródła w naturze każdego z nich, mechanizm pobierania pokarmów przez rośliny. Klimat i wegetacja.

B. Żywienie się roślin bezzieleniowych: pokarmy organiczne i nieorganiczne tych roślin, działanie roślin bezzieleniowych jako fermentów.

Część II. O glebie i nawozach.

A. Gleba: Powstawanie i skład gleby, analizy mechaniczne i chemiczne, ich znaczenie dla oznaczenia urodzajności gleby, klasyfikacja gleby. Chemiczne własności gleby: własność absorbcyjna jej znaczenie dla wegetacji. Fizyczne własności gleby: ciepłota, wilgotność.

B. Nawozy: znaczenie nawozów; obornik, gnojówka, ich własności i użycie, deficyt gleby przy wyłącznym ich użyciu, inne nawozy: nawozy pochodzenia zwierzęcego, nawozy pochodzenia roślinnego, nawozy mineralne bezpośrednio i pośrednio działające.

21. Mineralogia ogólna.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu zimowym.)

Nauka krystalografii, obejmująca także główne zasady obrachowania krystalograficznego. Własności fizyczne minerałów i metody dochodzenia tychże. Skład chemiczny minerałów. Systematyka mineralogiczna.

22. Mineralogia szczegółowa.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 2 g. ćwiczeń w półroczu letnim.)

Charakterystyka około 130 gatunków minerałów ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych, z podaniem ich znachodzenia się i użycia w ogóle, szczególnie zaś w Galicyi i krajach sąsiednich. Ćwiczenia w oznaczaniu minerałów.

23. Petrografia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu zimowém.)

Charakterystyka minerałów wchodzących w skład skał. Textury skał. Sposób oznaczania petrograficznego. Charakterystyka około siedmdziesięciu gatunków skał, ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych z uwzględnieniem ich znachodzenia się i użycia.

24. Geologia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu letniém.)

Kształt i ciepło ziemi. Czynniki terażniejsze: wulkanizm, działanie wody, twory organizmów. Zastosowanie ich do wytłomaczenia powstawania skał. Architektonika dostępnej skorupy ziemi. Przegląd epok tworzenia się jój, znamionujące je poszczególne formacje co do ich cech paleontologicznych i petrograficznych, tudzież co do ich występowania geograficznego i zawierania w sobie kopalin technicznie ważnych. Przegląd stosunków geologicznych Galicyi i krajów ościennych.

25. Zoologia.

Nauczyciel pomocniczy: **Dr. Szymon Syrski.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu, 2 g. ćwiczeń w półroczu zimowém.)

Systematyczny wykład zoologii.

26. Botanika.

Nauczyciel pomocniczy: **Dr. Franciszek Kamiński.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu, 2 godz. ćwiczeń w półroczu letniém.)

Komórka i tkanki roślinne. Budowa zasadniczych organów roślinnych, ich modyfikacje. Systematyka:

I. Rośliny zarodnikowe czyli skrytopłciowe.

A. Thalophytae: 1. Wodorosty. 2. Schisomyzetes. 3. Grzyby wraz z porostami.

B. Mchowe: 1. Wątrobowce. 2. Mchy.

C. Przedrodkowe: 1. Paprocie. 2. Skrzypy. 3. Widłaki.

II. Rośliny ziarnowe czyli jawnopłciowe.

A. Nagoziarnowe: 1. Cycadeae. 2. Coniferae. 3. Gnetaceae.

B. Okrytoziarnowe: 1. Jednolistniowe. 2. Dwulistniowe.

Zarys fizjologii roślin.

III. Nauki technologiczne.

27. Technologia mechaniczna, kurs I.

Profesor: **Juliusz Jaxa - Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Technologia mechaniczna metali i drzewa.

Rodzaje, wyrób i własności metali używanych w przemyśle, mianowicie: żelaza, miedzi, cynku, cyny, ołowiu, srebra, złota, platyny i aliażów. — Formowanie i odlewanie. — Kucie, walcowanie, wyciąganie i prasowanie, a w szczególności wyrób sztab, blachy, drutu, rur i t. p. — Obrabianie metali i używane przytém narzędzia ręczne i maszynowe. Spajanie metali. Wykończenie i upiększanie wyrobów metalowych. — Fabrykacja wyrobów szczególnych jako to: śrub, muter, gwoździ, igieł, szpilek, broni siecznej i palnej i t. p.

Rodzaje i własności drzewa używanego w przemyśle. Konsunowanie drewna. Obrabianie drewna i używane przytém narzędzia ręczne i maszynowe. Spajanie drewna. Wykończenie i upiększanie wyrobów drewnianych.

28. Technologia mechaniczna, kurs II.

Profesor: **Juliusz Jaxa - Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Technologia mechaniczna przędzywa. Papiernictwo. Mielnictwo.

Rodzaje, wyrób i własności przędzywa, mianowicie bawełny, lnu, konopi, juty, wełny i jedwabiu. — Przędzielnictwo i tkactwo, narzędzia i maszyny przy tem używane. — Fabrykacja wyrobów szczególnych, jako to: tkanin wzorzystych, aksamitu, dywanów, wyrobów pończoszkowych i t. p.

Rodzaje i własności materiałów do wyrobu papieru służących. Wyrabianie papieru, narzędzia i maszyny przytém używane. — Fabrykacje wyrobów szczególnych, jako to: papieru kolorowego, tapetów i t. p.

Rodzaje i własności zboża. Mielenie tudzież narzędzia i maszyny przytém używane. — Mielenie gipsu, kości i t. p.

29. Urządzenie i zarząd fabryk mechanicznych.

Profesor: **Juliusz Jaxa-Bykowski.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu, 2 godz. ćwiczeń w półroczu letniem.)

Urządzenie i zarząd techniczny mechanicznych zakładów przemysłowych, mianowicie: fabryk wyrobów metalowych a w szczególności maszyn; tartaków; przędzalni i tkalni; papierni; młynów.

30. Technologia chemiczna, kurs I.

Profesor: Dr. **Herman Rudolf Günsberg.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu w półroczu zimowém, a 5 godz. wykładu w półroczu letniem.)

a) Technologia chemiczna wody i materiałów opałowych (4 godz. tygodniowo w półroczu zimowém).

b) Technologia chemiczna tłuszczów i materiałów do oświetlenia (3 godz. tygodniowo w półroczu letniem.)

c) Fabrykacja materiałów budowlanych (2 godz. tygodniowo w półroczu letniem.)

31. Technologia chemiczna, kurs II.

Profesor: Dr. **Herman Rudolf Günsberg.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu w półroczu zimowém, a 5 godz. wykładu w półroczu letniem.)

a) W półroczu zimowém: Siarka, fabrykacja kwasu siarkowego. Sól kuchenna, fabrykacja sody i soli potasowych. Proch i inne ciała eksplodujące. Sole amoniakalne. Fabrykacja szkła. Fosfor i fabrykacja zapalek. Garbarstwo i Farbierstwo.

b) W półroczu letniem: Przemysł rolniczy. Fabrykacja cukru z buraków, krochmalu, dextryny, cukru skrobiowego. Piwowarstwo. Gorzelnictwo.

32. Analiza i produkcja chemiczno-techniczna.

Profesor: Dr. **Herman Rudolf Günsberg.**

(Tygodniowo 1 godz. wykładu, a 20 godzin ćwiczeń w obydwu półroczach).

33. Mydlarstwo.

Docent prywatny: Dr. **Roman Wawnikiewicz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

34. Towaroznawstwo techniczne.

Nauczyciel pomocniczy: Dr. **Mieczysław Dunin - Wąsowicz.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu w półroczu zimowym.)

Technicznie ważne kleje, klejożywice, żywice, soki roślinne i olejki lotne. Roślinne i zwierzęce tłuszcze i oleje tłuste. Towary kolonialne i inne technicznie ważne surowe płody roślinne i zwierzęce. Garbniki, farby i w farbierstwie używane przetwory. Surowe płody świata nieorganicznego. Technicznie ważne przetwory chemiczne.

Wszystko z drobnowidzowo botanicznymi względnie chemicznymi demonstracjami.

IV. Nauki inżynierskie i budownicze.

35. Teorya machin.

Profesor: **Jan Nep. Franke.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

a) Wylczenie i podział motorów hydraulicznych. Koła wodne. Turbiny. Pompy odśrodkowe.

b) Wylczenie i podział machin parowych. Kinematyka, dynamika i regulacja machin parowych.

36. Encyklopedia mechaniki i nauki o machinach.

Profesor: **Jan Nep. Franke.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w półroczu zimowym i 4 godziny w półroczu letnim.)

Zasady statyki i dynamiki, teoryi sprężystości i wytrzymałości, tudzież hydrostatyki i hydrodynamiki na podstawie rachunku elementarnego. Nauka o motorach i machinach, osobliwie w przemyśle chemicznym stosowanych.

37. Encyklopedia machin.

Profesor: **Juliusz Jaxa - Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Części składowe machin.

Motory zwierzęce. Motory wodne. Wiatraki. Motory termiczne, jako to: maszyny parowe, kaloryczne i gazowe.

Maszyny do podnoszenia i przenoszenia ciężarów. Lewary, żórawie, windy górnicze.

Pompy, wentylatory i wodociągi.

38. Budowa machin, kurs I.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu i 10 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Śruby, nity, czopy, osi, wały, sprzęgacze, łożyska, koła zębate i pasowe, transmisyje linowe, wodzidła, korby, trzony, blok i łączniki. Obliczanie i konstrukcja wszystkich części machin, podanych w wykładzie.

39. Budowa machin, kurs II.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu i 10 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Maszyny do dźwigania ciężarów, jakoto wielokluby, windy i żórawie.

Motory nieżywotne. — Obliczanie maszyn parowych na podstawie teorii tychże, obliczanie i ustalanie rozmaitych systemów kotłów parowych. Budowa rozmaitych systemów maszyn parowych. Stawidła suwakowe, wentylowe i kruczkowe. Ramy i fundamentowanie maszyn parowych. Budowa pomp powietrznych, oziębiających i zasilających.

Łotki, akwadukty i szluzy.

Budowa motorów hydraulicznych, jakoto kół wodnych i turbin.

40. Mechanika budownicza, kurs I.

Docent prywatny: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu, 4 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Wiadomości wstępne ze Statyki wykreslonej. Główne własności wieloboku sznurowego i wieloboku sił. Prawa równowagi. Składanie sił równoległych. Belka oparta na dwóch punktach. Wyszukiwanie sił zewnątrz przekrojów działających i ich momentów. Siły wewnętrzne w belce. Momenty bezwładności. Obliczenie belek drewnianych i żelaznych. Belki złożone i obliczenie klinów. Zastosowanie teorii wytrzymałości na ścieranie do obliczenia połączeń, nitów, czopów, śrub i t. p. Zasady obliczenia słupów wystawionych na zboczenie. Belki kratowe i ich plany sił. Obliczenie dachów drewnianych i żelaznych, tudzież wiązań wiszących i rozpierających. Teoria ciśnienia ziemi i murów podporowych. Teoria sklepień. Sklepienia kolebkowe, krzyżowe i kopułowe. Wykreślanie linii ciśnienia. Teoria sklepień tunelowych.

41. Mechanika budownicza, kurs II.

Docent prywatny: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w półroczu zimowym, a 4 godziny rysunków w półroczu letnim.)

Teoria mostów.

Wytrzymałość materiałów z uwzględnieniem nowszych poszukiwań Wöhlera i innych. Obciążenie mostów stałe i przypadkowe. Obciążenie tłumem ludzi, wozami, ruchomym szeregiem kół i t. p. Działanie zmiennéj temperatury, wiatru i siły odśrodkowej. Niekorzystne obciążenia. Znajdywanie maximum momentów i sił poprzecznych. Uzupełnienie teorii belek kratowych o pasach równoległych i zakrzywionych. Belki Paulego, Szwedlera i innych. Teoria linii sprężystej w zastosowaniu do belek zwykłych i wieloprzęsłowych. Teoria łuków sprężystych zwykłych i zeszytnionych.

42. Budowa dróg i roboty wodne.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu, 10 godz. rysunków w obydwu półroczach).

Budowa dróg.

Projektowanie komunikacji. Roboty ziemne. Praca zwierząt w pociągu. — Spadki właściwe dla dróg, promienie łuków, serpenty. — Różne rodzaje dróg. — Utrzymanie dróg.

Roboty wodne.

Nauka o fundamentach. — Ulepszenia rolne. — Wiercenia głębokie. — Regulacja rzek i wały ochronne. — Zabudowanie potoków górskich. — Usunięcie wylewów rzek, — Żegluga rzeczna, bulwary, jazy i upusty, szluzy komorowe. Żegluga na kanałach i budowa kanałów. Cysterny, studnie i wiercenia głębokie. Wodociągi i kanalizacja miast.

43. Encyklopedia nauk inżynierskich.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Ogólne zasady projektowania dróg i kolei. Roboty ziemne. Różne rodzaje dróg. Budowa toru. Mosty. Fundamenty. Źródła, studnie i wiercenia głębokie. Wodociągi i kanalizacja miast. Ulepszenia rolne. Regulacja rzek. Żegluga na rzekach i kanałach.

44. Teoria mostów.

Docent prywatny: **Maxymilian Thullié.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Określenie ogólne sił działających na mosty. Podział mostów na systemy. Obciążenie mostów drogowych i kolejowych. Siły poziome. Współczynnik wytrzymałości.

Belka zwykła. Belka ciągła zawiasowa. Belka kratowa. Belka kratowa równoległa. Belka kratowa wieloboczna. Belka paraboliczna, półparaboliczna, Paulego i Schwedlera. Belka Winklera o najmniejszej ilości materiału. Mosty łukowe o trzech zawiasach.

45. Budowa mostów, kurs I.

Profesor: **Józef Jägermann.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu i 6 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Wstęp i historyczny pogląd na rozwój budowy mostów.

Wstępne roboty, wytyczenie i wyznaczenie szerokości wolnego przepływu wody przy mostach.

Konstrukcje przyczółków, filarów i jarzm mostowych.

Mosty drewniane: leżakowe, wisząco-zastrzałowe, rozporowo-zastrzałowe, kratowe i łukowe mosty.

Mosty kamienne: przepusty płytowe i sklepione.

Wiadukty i akwadukty, jedno i kilkupiętrowe.

Wykonanie rysunkowe szczegółów konstrukcyjnych i projektów podług danych programów.

46. Budowa mostów, kurs II. i Budowa tunelów.

Profesor: **Józef Jägermann.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu i 10 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Historia mostów żelaznych. Mosty o dźwigniach blaszanych i kratowych, mosty wiszące i łukowe. Jarzma mostowe z żelaza. Mosty ruchome drewniane i żelazne.

Budowa tunelów: Wstęp, roboty przygotowawcze i górnicze, odbudowa i obudowa sztolni, chodników i szybów. Wykończenie.

Wykonanie rysunkowe szczegółów konstrukcyjnych i projektów podług danych programów.

47. Budowa kolei żelaznych.

Profesor: **Józef Jägermann.**

Wstęp i historyczny rozwój kolei żelaznych.

Trasowanie generalne i szczegółowe.

Koleje w kopalniach, w łomach i w wykopach.

Koleje w miastach. -- Tramwaye: Założenie, budowa torów i środki przewozowe.

Budowy ziemne i torowe w całym zakresie kolei żelaznych.

Konserwacja kolei.

Ćwiczenia rysunkowe konstrukcyi poszczególnych i wypracowanie projektów podług danych programów.

48. Kurs kolejowy.

Docent prywatny: **Roman baron Gostkowski.**

(Tygodniowo 3 godz. w obydwu półroczach.)

Kierunek i pochylenie torów, możebna największa ich stromość i jazda w kierunku spadków i wzniesień, niemniej w krzywiznach, zużywanie się szyn. Lokomotywy różnych systemów, ich siły przewozowe, możebnie największe ciężary, jakie lokomotywy ciągnąć zdołają, opór ruchu na liniach prostych i zakrzywionych, jakoteż na pochyłościach; chyżość jazdy, rozkład jazdy, obliczanie czasu jazdy ze względu na miejscowe stosunki, zasilanie lokomotyw wodą, paliwo dla lokomotyw, wartość opała i paliwa. Wagony kolejowe, naturalna wielkość taboru przewozowego, rozdział wagonów pomiędzy stacje, ładowanie wagonów. Mechanika ruchu, hamowanie, i wirtualne długości.

49. Budownictwo lądowe, kurs I.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu, 12 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Materyały budowlane. — Naturalne i sztuczne kamienie budowlane. Zaprawy. Drzewa budulcowe. Metale i inne materyały budowlane.

Konstrukcyje z kamienia. — Mury. Posadzki. Sklepienia. Gzymsy.

Konstrukcyje z drzewa. — Pojedyncze połączenia. Dźwigary. Ściany. Stropy (posoby) Dachy. Ruszty. Buksztele i rusztowania.

Konstrukcyje żelazne i mieszane. — Proste połączenia. Dźwigary. Stropy. Dachy. Ankrowanie.

Pokrycie dachów. Konstrukcyje rynnow, rur spustowych i odgromów.

Fundamenty.

Wewnętrzne urządzenie budynków. — Podłogi. Schody. Drzwi i okna. Palowiska i ogrzewanie lokalne i centralne. Wentylacye. Wychodki Kanały i zbiorniki. Studnie.

Sporządzanie elaboratu budowniczego. — Plany. Przedmiary i kosztorysy. Cennik i analiza cen robót budowlanych. Warunki ogólne i szczegółowe dla wykonania tych robót.

Kierownictwo budowy.

50. Encyklopedia budownictwa lądowego.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu i 6 g. rysunków w obydwu półrocz.)

51. Budownictwo lądowe, kurs II.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu i 18 g. rysunków w obydwu półroczach.)

Architektura cywilna. — Wymagania, założenia, wykonanie i urządzenie budynków publicznych i prywatnych. Wpływy klimatu, obyczajów i zwyczajów na urządzenie budynków, rozwój ich od czasów najdawniejszych do najnowszych. Budowa kościołów.

52. Nauka form architektonicznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 4 g. rysunków w obydwu półroczach.)

Pojęcie utworu architektonicznego, wpływ idei i materji na formę; harmonia, piękność i styl utworu.

Typy i ornamentyka egipska i asyryjska.

Style greckie i rzymskie. Style starochrześcijański i bizantyński. Style mahometańskie. Formy stylów romańskiego i gotyckiego. Style odrodzenia.

53. Architektura kolei żelaznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu zimowym i 4 godziny rysunków w półroczu letnim).

Przeznaczenie i znaczenie stacyi kolejowych. Sposób założenia stacyi i podział ich na kategorie.

Budynki stacyjne Budynki główne, szopy na wagony, ogrzewalnie, fosi do czyszczenia maszyn, obrotnice, przesuwnice, stacje wodne i magazyny. Dziedzińce na bydło i zakłady kontumacyjne. Ładownice. Wagi. Budynki warsztatowe. Ogrodzenia.

54. Kompozycje architektoniczne.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 24 godzin rysunków w obydwu półroczach.)

55. Rysunki wolnoręczne, kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godzin w obydwu półroczach.)

56. Rysunki wolnoręczne, kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godzin w obydwóch półroczach.)

57. Rysunki ornamentów i modelowanie, kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godz. w półr. zimowém, a 8 g. w półr. letniém.)

58. Rysunki ornamentów i modelowanie, kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godz. w półr. zimowém, a 8 godz. w półr. letniém.)

V. Nauki społeczne i ogólnie kształcące.

59. Historia architektury.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu letniém.)

Historia architektury od wieku XIV. do czasów najnowszych.

60. Ustawy budownicze i kolejowe.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu letniém.)

Ustawy budownicze. — Administracja państwowa; władze budownicze; upoważnieni technicy i przemysłowcy, budowniczo wie prywatni. Polityca budownicza.

Ustawy drogowe. — Przepisy dotyczące się ponoszenia kosztów budowy i utrzymania dróg publicznych. Przepisy o konstrukcyi dróg publicznych. Władze kompetentne w prawach drogowych. Polityca drogowa.

Ustawy wodne. — Prawo własności i użytkowania wód. Postanowienia dotyczące się odprowadzenia wód i przyczynienia się właścicieli prywatnych do kosztów robót wodnych.

Spółki wodne. Władze kompetentne w sprawach wodnych. Postanowienia ustawy przemysłowej co do urządzania zakładów przemysłowych poruszanych siłą wody. Polityca wodna.

Ustawy kolejowe. — Wpływ administracyi państwowej na sprawy kolejowe. Koncesye kolejowe. Przepisy o budowie dróg żelaznych. Ustawy o ruchu kolejowym.

61. Buchalterya.

Docent prywatny: **Teodor Kulezycki.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Pojęcia zasadnicze gospodarstwa. Ustrój gospodarski. Technika administracyi. Sprawdzian porządku gospodarskiego. Zapisowość rachunkowa. Forma (metoda, styl), księgi, zapiski rachunkowe. Wykreślenie przedziałek. Tytuły należytości. Rubryki. Porachunki. Stan majątku. Inwentacya (spis składników) majątku. Szacowanie. Inwentarz. Przedstawienie zmian majątku.

Istota i charakterystyka stylu merkantylistycznego. Metoda włoska podwójna. Metoda podwójna poprawna (szkoła niemiecka, francuska). Metoda kupiecka pojedyncza. Rachunek dźwignią ruchu w sferze gospodarczej. Bilanse. Budżet. Odpowiedzialność za gospodarke.

62. Literatura polska.

Docent: **Dr. Tadeusz Pilat.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu letniem.)

Historia literatury polskiej od roku 1500. do 1650.

63. Geografia ogólna z uwzględnieniem szczególném komunikacji lądowych i morskich.

Docent prywatny: **Izydor Szaraniewicz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwóch półroczach.)

64. Literatura i język niemiecki.

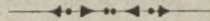
Nauczyciel: **Edward Hamersky.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

65. Literatura i język francuski.

Nauczyciel: **Jan Amborski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

PLAN NAUK

NA ROK 1879/80.

A. Wydział Inżynieryi.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	7	2	—	7	2	—
	Geometria wykreslna	4.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	11.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnорęczne I.	55.	—	—	4	—	—	4
	* Geometria syntetyczna	6.	2	—	—	2	—	—
II.	Matematyka II.	2.	5	(2)	—	5	(2)	—
	Mechanika	7.	6	1	—	6	1	—
	Geodezja niższa	9.	4	2	4	4	2	4
	Fizyka ogólna i techniczna II. . .	12.	3	—	—	3	—	—
	Rysunki wolnорęczne II.	56.	—	—	4	—	—	4
	* Statyka wykreslna	8.	3	—	3	3	—	3
III.	Geodezja wyższa	10.	5	1	—	5	1	—
	Encyklopedia chemii	14.	3	—	—	3	—	—
	Petrografia	23.	2	1	—	—	—	—
	Geologia	24.	—	—	—	4	1	—
	Mechanika budownicza I.	40.	3	—	4	3	—	4
	Budownictwo lądowe I.	49.	6	—	12	6	—	12
	* Fabrykacja materiałów budowlanych	30.	—	—	—	2	—	—

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
IV.	Encyklopedia machin	37.	3	—	—	3	—	—
	Mechanika budownicza II.	41.	3	—	—	—	—	4
	Budowa dróg i roboty wodne	42.	6	—	10	6	—	10
	Budowa mostów I.	45.	2	—	6	2	—	6
	Ustawy budownicze i kolejowe	60.	—	—	—	2	—	—
	Buchalterya	61.	2	—	—	2	—	—
	* Teorya mostów	44.	2	—	—	2	—	—
V.	Budowa mostów II. i tuneli	46.	4	—	10	4	—	10
	Budowa kolei żelaznych	47.	4	—	6	4	—	6
	Architektura kolei żelaznych	53.	2	—	—	—	—	4
	* Kurs kolejowy	48.	3	—	—	3	—	—
	* Technologia mechaniczna I.	27.	3	—	—	3	—	—

Uwaga 1. W. znaczy wykład, Ć znaczy ćwiczenia, R. znaczy rysunki.

„ 2. Znacznikiem * oznaczone przedmioty są nadobowiązkowe.

B. Wydział Budownictwa.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	7	2	—	7	2	—
	Geometrya wykreslna	4.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I.	11.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnoręczne I.	55.	—	—	6	—	—	—
II.	Mechanika	7.	6	1	—	4	1	—
	Geodezya niższa	9.	4	2	4	4	2	4
	Fizyka ogólna i techniczna II.	12.	3	—	—	3	—	—
	Nauka form architektonicznych	52.	2	—	4	2	—	4
	Rysunki wolnoręczne II.	56.	—	—	6	—	—	6
* Zastosowania geometryi wykreslnéj	5.	—	—	4	—	—	4	
III.	Encyklopedia chemii	14.	3	—	—	3	—	—
	Petrografia	23.	2	1	—	—	—	—
	Mechanika budownicza I.	40.	3	—	4	3	—	4
	Budownictwo lądowe I.	49.	6	—	12	6	—	12
	Rysunki ornamentalne i modelowanie I.	57.	—	—	6	—	—	8
	* Fabrykacya materiałów budowlanych	30.	—	—	—	2	—	—
IV.	Encyklopedia machin	37.	3	—	—	3	—	—
	Budownictwo lądowe II.	51.	3	—	18	3	—	18
	Rysunki ornamentalne i modelowanie II.	58.	—	—	6	—	—	8
	Historya architektury	59.	—	—	—	2	—	—
	Ustawy budownicze	60.	—	—	—	2	—	—
	* Technologia mechaniczna I.	27.	3	—	—	3	—	—
V.	Encyklopedia nauk inżynierskich	43.	3	—	—	3	—	—
	Kompozycye architektoniczne	54.	—	—	24	—	—	24
	* Architektura kolei żelaznych	53.	2	—	—	—	—	4
	* Buchalterya	61.	2	—	—	2	—	—

C. Wydział Budowy machin.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	7	2	—	7	2	—
	Geometrya wykreslna	4.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna	11.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnoręczne I.	55.	—	—	4	—	—	4
	* Geometrya syntetyczna	6.	2	—	—	2	—	—
II.	Matematyka II.	2.	5	2	—	5	2	—
	Mechanika	7.	6	1	—	6	1	—
	Geodezya niższa	9.	4	2	4	4	2	4
	Fizyka ogólna i techniczna II.	12.	3	—	—	3	—	—
	Rysunki wolnoręczne II.	56.	—	—	4	—	—	4
	* Statyka wykreslna	8.	3	—	3	3	—	3
III.	Encyklopedia chemii	14.	3	—	—	3	—	—
	Technologia mechaniczna I.	27.	3	—	—	3	—	—
	Teorya machin	35.	3	—	—	3	—	—
	Budowa machin I.	38.	5	—	10	5	—	10
	Encyklopedia budownictwa	50.	3	—	6	3	—	6
	* Mechanika budownicza I.	40.	3	—	—	3	—	—
IV.	Technologia mechaniczna II.	28.	3	—	—	3	—	—
	Budowa machin II.	39.	5	—	10	5	—	10
	Encyklopedia nauk inżynierskich	43.	3	—	—	3	—	—
	Buchalterya	61.	2	—	—	2	—	—
	* Teorya mostów	44.	2	—	—	2	—	—
	* Urządzenie i zarząd fabryk mechanicznych	29.	—	—	—	2	—	4

D. Wydział Chemii technicznej.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	7	2	—	7	2	—
	Fizyka ogólna i techniczna I. . .	11.	5	—	—	5	—	—
	Chemia mineralna	15.	6	—	—	—	—	—
	Chemia organiczna I.	16.	—	—	—	6	—	—
	Chemia analityczna jakościowa . .	18.	—	—	—	1	20	—
	* Zoologia	25.	4	2	—	—	—	—
II.	Fizyka ogólna i techniczna II. . .	12.	3	—	—	3	—	—
	Chemia organiczna II.	17.	2	—	—	—	—	—
	Chemia analityczna ilościowa . . .	19.	1	20	—	1	20	—
	Mineralogia ogólna	21.	4	1	—	—	—	—
	Mineralogia szczegółowa	22.	—	—	—	4	2	—
	Encyklopedia mechaniki i nauki o machinach	36.	3	—	—	4	—	—
	* Botanika	26.	—	—	—	4	2	—
III.	Technologia chemiczna I.	30.	4	—	—	5	—	—
	Analiza i produkcya chemiczno- techniczna	32.	1	20	—	1	20	—
	Encyklopedia budownictwa	50.	3	—	—	3	—	—
	* Rysunki z encyklopedyi budowni- ctwa	50.	—	—	6	—	—	6
	* Petrografia	23.	2	1	—	—	—	—
	* Geologia	24.	—	—	—	4	1	—

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
IV.	Chemia rolnicza	20.	3	—	—	—	—	—
	Technologia chemiczna II.	31.	4	—	—	5	—	—
	Towaroznawstwo techniczne	34.	4	—	—	—	—	—
	Prace w laboratorium chemii ogólnej lub technologii chemicznej	19. v. 32.	—	20	—	—	20	—
	* Mydlarstwo	33.	2	—	—	2	—	—
	* Buchalterya	61.	2	—	—	2	—	—

ETAT OSOBOWY

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

Rektor.

Julian Niedzwiedzki, p. z. profesor mineralogii i geologii, korespondent c. k. Instytutu geologicznego w Wiedniu, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Dziekan Wydziału Chemii technicznej w latach 1876/7 i 1877/8. (Ul. Teatralna l. 1).

Prorektor.

Władysław Zajączkowski, doktor filozofii, p. z. profesor matematyki, korespondent c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie i Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor c. k. Szkoły Politechnicznej w roku 1878/9, Dziekan Wydziału Inżynieryi w latach 1872/3 i 1873/4, tudzież Wydziału Budownictwa w r. 1877/8. (Ulica Krasickich l. 9).

Dziekan Wydziału Inżynieryi.

Dominik Zbrożek, p. z. profesor Geodezyi, poseł na Sejm krajowy. (Ul. Czarnieckiego l. 28).

Dziekan Wydziału Budownictwa.

Felix Strzelecki, doktor filozofii, p. z. profesor fizyki, członek czynny c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie, korespondent Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor byłej c. k. Akademii technicznej w latach 1872/3 i 1873/4. (Ulica Majerowska l. 3).

Dziekan Wydziału Budowy machin.

Bogdan Maryniak, p. z. profesor budowy machin. (Ulica Syxtuska l. 46).

Dziekan Wydziału Chemii technicznój.

August Freund, doktor filozofii, p. z. profesor chemii ogólnej, członek c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor byłej c. k. Akademii technicznej w roku 1876/7, Dziekan Wydziału Chemii technicznej w latach 1872/3 i 1873/4. (Gmach laboratorium chemicznego).

Kolegium Profesorów.

Wawrzyniec Żmurko, doktor filozofii, p. z. profesor matematyki w c. k. Uniwersytecie, członek czynny c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie, członek honorowy Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek Akademii Narodowej dla rolnictwa, przemysłu i handlu w Paryżu, dyrektor c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, członek c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach gimnazjalnych, Dziekan Wydziału filozoficznego c. k. Uniwersytetu w roku 1878/9. (Ulica Brygicka l. 2).

Felix Strzelecki, jak wyżej.

Julian Zachariewicz, architekt, p. z. profesor budownictwa lądowego, kawaler orderu korony żelaznej kl. III., Rektor c. k. Szkoły Politechnicznej w roku 1877/8, Dziekan Wydziału Budownictwa w latach 1872/3—1876/7. (Ulica Kleina l. 753³/₄).

Józef Jägermann, p. z. profesor nauk inżynierskich, Dziekan Wydziału Inżynierii w latach 1876/7 i 187/8. (Ulica Garncarska l. 16).

Karol Maszkowski, p. z. profesor geometrii wykręślniej, członek c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor byłej c. k. Akademii technicznej w roku 1875/6. (Ulica Kalecza l. 2).

Jan Nepomucen Franke, p. z. profesor mechaniki, korespondent c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie i Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor byłej c. k. Akademii technicznej w roku 1874/5. (Ulica Zygmuntowska l. 12.)

Dominik Zbrożek, jak wyżej.

Władysław Zajączkowski, jak wyżej

August Freund, jak wyżej.

Herman Rudolf Günsberg, doktor filozofii, p. z. profesor technologii chemicznej, Dziekan Wydziału Chemii technicznej w latach 1874/5 i 1875/6. (Gmach laboratorium chemicznego.)

Julian Niedźwiedzki, jak wyżej.

Bogdan Maryniak, jak wyżej.

Leonard Marconi, p. nadzw. profesor rysunków i modelowania. (Ulica Sadownicka l. 3.)

Józef Rychter, Inżynier, p. nadzw. profesor budowy dróg i robót wodnych (Ulica Wronowska l. 3.)

Juliusz Bykowski, p. nadz. profesor technologii mechanicznej. (Ulica Kleina l. 4.)

Gustaw Bisanz, p. nadzw. profesor budownictwa lądowego. (Ulica Krakowska l. 7.)

Roman baron Gostkowski, starszy inżynier c. k. uprzywilejowanej kolei żelaznej Arcyksięcia Albrechta, docent prywatny nauki o kolejach żelaznych. (Ulica Majerowska l. 3.)

Oskar Fabian, doktor filozofii, p. nadzw. profesor c. k. Uniwersytetu, docent prywatny fizyki matematycznej, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych. (Ulica Zygmuntowska l. 7A)

Docenci prywatni.

Brunon Abakanowicz, inżynier, docent prywatny geometrii położenia i statyki wykreślnej. (Ulica Kościuszki l. 5.)

Oskar Fabian, jak wyżej.

Roman baron Gostkowski, jak wyżej.

Izydor Szaraniewicz, doktor filozofii, p. z. profesor c. k. Uniwersytetu, docent prywatny historii odkryć i wynalazków, tudzież geografii handlowej. (Ulica Akademicka l. 25.)

Roman Wawnikiewicz, doktor filozofii, profesor Wyższej Szkoły gospodarstwa wiejskiego w Dublanach, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, docent prywatny Technologii chemicznej. (Dublany.)

Roman Pilat, doktor filozofii, p. nadzw. profesor c. k. Uniwersytetu, docent literatury polskiej. (Ulica Halicka l. 41.)

Teodor Kulezycki, c. k. Radca rachunkowy, docent prywatny buchalterii. (Ulica Stryjska l. 1)

Maxymilian Thullie, inżynier, docent prywatny teorii mostów. (Ulica Akademicka l. 20.)

Gustaw Krammer, docent prywatny geometrii syntetycznej. (Ulica Grodecka l. 52.)

Nauczyciele pomocniczy.

Emil Godlewski, doktor filozofii, profesor Wyższej Szkoły gospodarstwa wiejskiego w Dublanach, nauczyciel pomocniczy dla wykładów chemii rolniczej. (Dublany.)

Szymon Syrski, doktor filozofii, p. z. profesor c. k. Uniwersytetu, nauczyciel pomocniczy dla wykładów zoologii. (Ulica Kurnicka l. 14.)

Franciszek Kamiński, doktor filozofii, docent prywatny c. k. Uniwersytetu, nauczyciel pomocniczy dla wykładów botaniki. (Ulica Halicka l. 28.)

Mieczysław Dunin Wąsowiec, doktor filozofii, nauczyciel pomocniczy dla wykładów towaroznawstwa. (Ul. Ossolińskich l. 16.)

Nauczyciele języków.

Edward Hamersky, profesor c. k. gimnazjum Franciszka Józefa, nauczyciel języka niemieckiego i historii literatury niemieckiej. (Ulica Kurkowa l. 41.)

Jan Amborski, nauczyciel języka francuskiego. (Ulica Łyczakowska l. 21.)

Józef Kropiwnicki, nauczyciel języka angielskiego.

Asystenci.

Przy katedrze	Fizyki:	Łukasz Bodaszewski.
"	"	Mineralogii: Emil Dunikowski.
"	"	Chemii ogólnej: Kazimierz Zajączkowski.
"	"	Technologii chemicznej: Władysław Gozdowski.
"	"	Mechaniki: Fryderyk Jakub Schneider.
"	"	Technologii mechanicznej: Karol Müller.
"	"	Budowy machin: Romuald Felsztyński.
"	"	Geometrii wykreslonej: Stefan Kakowski.
"	"	Rysunków i modelowania: Wład. Kłapkowski.
"	"	Budownictwa: Władysław Halicki.
"	"	Geodezyi: vacat.
"	"	Budowy dróg i robot wodnych: vacat.
"	"	Nauk inżynierskich: Józef Jägermann.

Kancelarya c. k. Szkoły Politechnicznej.

Rektor: **Julian Niedźwiedzki**, jak wyżej.

Sekretarz: **Tomasz Sternal**, członek komisji filolog. c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie.

Dyetaryusz 1.

Biblioteka c. k. Szkoły Politechnicznej.

Kierownik: **Józef Rychter**, jak wyżej.

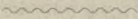
Skryptor: **Antoni Jakubowski.**

Słudzy c. k. Szkoły Politechnicznej.

- 1 odźwierny.
- 1 nadzorca gazociągów i wodociągów.
- 1 sługa kancelaryjny.
- 1 sługa biblioteczny.
- 2 laborantów.
- 1 sługa gabinetowy.
- 7 sług szkolnych.
- 4 stróży.

PODZIAŁ GODZIN

W PÓŁROCZU ZIMOWÉM R. N. 18 $\frac{79}{80}$.

Wydział Inżynieryj.

Dzień	Rok	8—9	9—10	10—11	11—12	12—1	2—3	3—4	4—5	5—6
Poniedziałek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki z	Geometrii wykresl.	Rysunki odręczne I.			
	II.	Mechanika		Matematyka II.	Rysunki	z Geodezyi I.			Geodezya I.	
	III.	Budownictwo		Geodezya II.	Rysunki z	Budownictwa	Rysunki z mechaniki budowniczej I.			
	IV.	Budowa dróg i roboty wodne	Encyklopedia machin	Rysunki z budowy dróg		i robót wodnych				
	V.	Budowa mostów II.		Rysunki z budowy mostów		II.				
Wtorek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki z geo-	metryi wykreslnej				
	II.	Mechanika	Matematyka II.	Fizyka ogólna i techniczna II.			Rysunki odręczne II.			
	III.	Encyklopedia chemii	Budownictwo	Petrografia	Ćwiczenia z Petrografii		Rysunki z budownictwa		Geodezya II.	
	IV.	Budowa dróg i roboty wodne	Budowa mostów I.	Rysunki z Budowy mostów		I.				Buchalterya
	V.	Rysunki z budowy kolei żelaznych				Budowa	mostów II.			
Środa	I.	Matematyka I.	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-	metryi wykreslnej	Rysunki odręczne I.			
	II.	Mechanika	Matematyka II.		Rysunki	z Geodezyi I.			Geodezya I.	
	III.	Mechanika budownicza I.	Geodezya II.		Rysunki	z budownictwa	Rysunki z mechaniki budowniczej I.			
	IV.	Budowa dróg i roboty wodne	Mechanika budownicza II.	Encyklopedia machin	Rysunki z budowy	dróg i robót wodn.				
	V.	Budowa kolei żelaznych		Architektura kolejowa						
Czwartek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki z geo-	metryi wykreslnej	Rysunki odręczne I.			
	II.	Mechanika	Matematyka II.		Fizyka ogólna i techniczna II.		Rysunki odręczne II.			
	III.	Encyklopedia chemii			Rysunki	z budownictwa				
	IV.	Budowa dróg i roboty wodne	Budowa mostów I.	Rysunki z budowy		mostów I.				
	V.	R y s u n k i z b u d o w y m o s t ó w					kurs II.			
Piątek	I.	Geometria wykreslna	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-	metryi wykreslnej	Matematyka I.			
	II.	Mechanika		Matematyka II.	Rysunki	odręczne II.				
	III.	Budownictwo		Mechanika budownicza I.	Rysunki	z budownictwa		Ćwiczenia z geodezyi II		
	IV.	Budowa dróg i roboty wodne	Mechanika budownicza II.	Rysunki z budowy dróg i robót		wodnych				
	V.	Rysunki z budowy kolei żelaznych				Budowa	kolei żelaznych			
Sobota	I.	Geometria wykreslna	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-	metryi wykreslnej				
	II.	Ć w i c z e n i a z g e o d e z y i k u r s u					I.	Ćwiczenia z geodezyi I.		
	III.	Encyklopedia chemii	Budownictwo	Petrografia	Mechanika budownicza		Rysunki z budownictwa			
	IV.	Budowa dróg i roboty wodne	Encyklopedia machin	Mechanika budownicza II.	Rysunki z budowy	dróg i robót wodn.				Buchalterya
	V.		Architektura kolejowa	R y s u n k i z b u d o w y		mostów II.				

Wydział

Budownictwa.

Dzień	Rok	8—9	9—10	10—11	11—12
Poniedziałek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreślna	Rysunki z geo-
	II.	Mechanika		Nauka o formach architektonicznych	Rysunki
	III.	Budownictwo			Rysunki
	IV.		Encyklopedia machin	R y s u n k i z a r c h i-	
	V.				
Wtorek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreślna	Rysunki z geo-
	II.	Mechanika		Fizyka ogólna i techniczna II.	
	III.	Encyklopedia chemii	Budownictwo	Petrografia	Ćwiczenia z petrografii
	IV.	Rysunki z architektury I.		Architektura I.	Rysunki
	V.				
Środa	I.	Matematyka I.	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-
	II.	Mechanika	Rysunki z form architektonicznych		Rysunki
	III.	Mechanika budownicza I.			Rysunki
	IV.	Rysunki z architektury		Encyklopedia machin	Rysunki
	V.				
Czwartek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreślna	Rysunki z geo-
	II.	Mechanika			Fizyka ogólna i techniczna II.
	III.	Encyklopedia chemii			Rysunki
	IV.	Rysunki z architektury I.		Architektura I.	Rysunki
	V.				
Piątek	I.	Geometria wykreślna	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-
	II.	Mechanika		Nauka o formach architektonicznych	Rysunki
	III.	Budownictwo		Mechanika budownicza I.	Rysunki
	IV.	Rysunki z architektury I.			
	V.				
Sobota	I.	Geometria wykreślna	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-
	II.	Ćwiczenia z geodezyi I.			
	III.	Encyklopedia chemii	Budownictwo	Petrografia	Mechanika budownicza I.
	IV.		Encyklopedia machin	Architektura I.	
	V.				

	12—1	2—3	3—4	4—5	5—6
	metryi wykreślnéj	Rysunki odręczne I.			
	z geodezyi I.			Geodezya I.	
	z budownictwa	Rysunki z mechaniki budowniczej I.		Rysunki ornamentalne i modelowanie I.	
	t e k t u r y I.			Rysunki ornamentalne i modelowanie II.	
	metryi wykreślnéj				
		Rysunki odręczne II.			
		Rysunki z budownictwa			
	z architektury I.				
			Encyklopedia nauk inżynierskich		
	metryi wykreślnéj	Rysunki odręczne I.			
	z geodezyi I.			Geodezya I.	
	z budownictwa	Rysunki z mechaniki budowniczej I.			
	z architektury I.				
	metryi wykreślnéj	Rysunki odręczne I.			
		Rysunki odręczne II.			
	z budownictwa	Rysunki ornamentalne i modelowanie I.			
	z architektury I.	Rysunki ornamentalne i modelowanie II.			
			Encyklopedia nauk inżynierskich		
	metryi wykreślnéj	Matematyka I.			
	odręczne II.				
	z budownictwa	Rysunki ornamentalne i modelowanie I.			
		Rysunki ornamentalne i modelowanie II.			
	metryi wykreślnéj				
		Ćwiczenia z geodezyi I.			
		Rysunki z budownictwa			
			Encyklopedia nauk inżynierskich		

Wydział

Dzień	Rok	8-9	9-10	10-11	11-12
Poniedziałek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki z geo-
	II.	Mechanika		Matematyka II.	Rysunki
	III.		Rysunki z budowy machin I.		Budowa machin I.
	IV.		Rysunki z budowy machin II.		
Wtorek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki z geo-
	II.	Mechanika	Matematyka II.	Fizyka ogólna i techniczna II.	
	III.	Encyklopedia chemii	Rysunki z budowy machin I.		
	IV.		Rysunki z budowy machin II.	Budowa machin II.	
Środa	I.	Matematyka I.	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-
	II.	Mechanika	Matematyka II.		Rysunki
	III.	Encyklopedia budownictwa	Rysunki z budowy machin I.		
	IV.		Rysunki z budowy machin II.	Budowa machin II.	
Czwartek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki z geo-
	II.	Mechanika	Matematyka II.		Fizyka ogólna i techniczna II
	III.	Encyklopedia chemii	Rysunki z budowy machin I.		
	IV.		Rysunki z budowy machin II.	Budowa machin II.	
Piątek	I.	Geometria wykreslna	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-
	II.	Mechanika		Matematyka II.	Rysunki
	III.		Rysunki z budowy machin I.		
	IV.		Rysunki z budowy machin II.	Budowa machin II.	
Sobota	I.	Geometria wykreslna	Fizyka ogólna i techniczna I.		Rysunki z geo-
	II.	Ćwiczenia z geodezyi I.			
	III.	Encyklopedia chemii		Encyklopedia budownictwa	
	IV.				

Budowy machin.

	12-1	2-3	3-4	4-5	5-6
	metryi wykreslnéj	Rysunki odręczne I			
	z geodezyi I.			Geodezya I.	
			Technologia mechaniczna I.		
	Budowa machin II.				
	metryi wykreslnéj				
		Rysunki odręczne II.			Buchalterya
	Budowa machin I.	Rysunki z encyklopedyi budownictwa			
			Encyklopedia nauk inżynierskich		
	metryi wykreslnéj	Rysunki odręczne I.			
	z geodezyi I.			Geodezya I.	
	Budowa machin I.		Technologia mechaniczna I.		
	metryi wykreslnéj	Rysunki odręczne I.			
		Rysunki odręczne II.			
	Budowa machin I.	Rysunki z encyklopedyi budownictwa			
			Encyklopedia nauk inżynierskich		
	metryi wykreslnéj	Matematyka I.			
	odręczne II.				
	Budowa machin I		Technologia mechaniczna I.		
	metryi wykreslnéj				
		Ćwiczenia z geodezyi I.			
		Rysunki z encyklopedyi budownictwa			
			Encyklopedia nauk inżynierskich		Buchalterya

Biblioteka PK

J.X.3

/ 1879-80

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231974